

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

18 päivänä lokakuuta 2023*

Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Modafiniilimarkkinat – Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen – Patenttialan riitojen sovintosopimus – Tarkoitukseen perustuva kilpailunrajoitus – Luokittelu – Vaikutukseen perustuva kilpailunrajoitus – SEUT 101 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeuksen edellytykset – Sakot

Asiassa T-74/21,

Teva Pharmaceutical Industries Ltd, kotipaikka Petah Tikva (Israel), ja

Cephalon Inc., kotipaikka West Chester, Pennsylvania (Yhdysvallat),

edustajinaan asianajajat D. Tayar, S. Ortoli ja A. Richard,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinaan G. Conte, T. Franchoo ja C. Sjödin,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Jaeger, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nömm ja D. Kukovec,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Zwozdziać-Carbonne,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 14.12.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Kantajina olevat Teva Pharmaceutical Industries Ltd (jäljempänä Teva) ja Cephalon Inc. (jäljempänä Cephalon) vaativat SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumoamaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia AT.39686-CEPHALON) 26.11.2020 annetun Euroopan komission päätöksen C(2020) 8153 final (jäljempänä riidanalainen päätös) sekä toissijaisesti kumoamaan määrätyt sakot tai alentamaan niiden määrää.

I Asian tausta

- 2 Cephalon on Yhdysvaltoihin sijoittautunut biolääketieteen alan yritys, joka toimittaa sekä alkuperäis- että rinnakkaislääkkeitä maailmanlaajuisesti. Cephalonin pääasialliseen toimintaan kuuluvat lääkkeiden tutkimus, kehittäminen ja markkinoille saattaminen erityisesti keskushermoston häiriöiden, myös unihäiriöiden, kivun, onkologian, tulehdussairauksien ja regeneratiivisen lääketieteen aloilla.
- 3 Teva on monikansallinen lääkeyhtiö, joka kehittää, valmistaa ja markkinoi rinnakkaislääkkeitä sekä innovatiivisia ja erikoiskäyttöön tarkoitettuja farmaseuttisia tuotteita, lääkkeiden vaikuttavia aineita ja käsikauppatuotteita.
- 4 Sen jälkeen, kun komissio oli hyväksynyt ilmoitetun keskittymän 13.10.2011 antamallaan päätöksellä K(2011) 7435 lopullinen (asia COMP/M.6258 – Teva/Cephalon) yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (”EY:n sulautuma-asetus”) (EUVL 2004, L 24, s. 1) 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, Teva osti Cephalonin lokakuussa 2011.

A Kyseessä oleva tuote ja sitä koskevat patentit

- 5 Käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva tuote ovat lääkkeet, joiden vaikuttavana farmaseuttisena aineena (active pharmaceutical ingredient (API), jäljempänä vaikuttava aine) on modafiniili. Modafiniili on pitkävaikutteinen stimulantti, jota käytetään tiettyjen unihäiriöiden hoitoon.
- 6 Modafiniilin löysi ranskalainen lääkeyhtiö Laboratoire Lafon vuonna 1976. Lafon rekisteröi modafiniilivalmisteensa ensin 24.6.1992 Ranskassa Modiodal-tavaramerkillä ja myöhemmin muissa maissa Provigil-, Vigil- tai Modasomil-tavaramerkeillä.
- 7 Cephalon sai vuonna 1993 Lafonilta yksinoikeudet modafiniiliin, ja se osti vuonna 2001 lopulta koko Lafon-yhtiön. Vuonna 1997 Cephalon alkoi myydä modafiniilia Provigil-tavaramerkillä Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Vuoteen 2005 mennessä se myi modafiniilia useissa Euroopan talousalueen (ETA) maissa.
- 8 Cephalonin hallussa olleiden modafiniilia vaikuttavana aineena suojaavien erilaisten kansallisten molekyylipatenttien voimassaolo päättyi ETA-alueella viimeistään vuonna 2003, ja kyseistä vaikuttavaa ainetta koskevan tietosuojan voimassaolo päättyi viimeistään vuonna 2005.
- 9 Vaikka modafiniilin molekyylipatenttien voimassaolo oli päättynyt, Cephalonilla oli vielä hallussaan hiukkasten kokoa koskevia toissijaisia patenteja ja muita modafiniiliin liittyviä patenteja, joiden voimassaolo ETA-alueella päättyi vuonna 2015.

- 10 Provigil-lääke oli myynnin kannalta Cephalonin tuotevalikoiman tärkein tuote. Koska markkinoille oli lähitulevaisuudessa tulossa rinnakkaisvalmisteita ja koska Cephalon halusi suojata liiketoimintaansa kyseisellä alalla, se valmisteli Nuvigil-nimistä toisen sukupolven tuotetta, jonka vaikuttavana aineena oli modafiniili ja jonka se aikoi saattaa markkinoille korvatakseen Provigilin asteittain vuodesta 2006 alkaen ensin Yhdysvalloissa ja myöhemmin ETA-alueella. Lisäksi Cephalon oli suunnitellut tuovansa markkinoille toisen, Sparlon-nimisen modafiniilipohjaisen lääkkeen. Lopulta Cephalon ei tuonut ETA-alueen markkinoille Nuvigilia eikä Sparlonia. Viimeksi mainitulle ei ole myönnetty myyntilupaa myöskään Yhdysvalloissa.
- 11 Kun neljä rinnakkaislääkkeiden valmistajaa, muun muassa Teva, haki vuoden 2002 lopussa säänneltyä myyntilupaa rinnakkaismodafiniilivalmisteidensa markkinoille saattamiseen Yhdysvalloissa, Cephalon pani niitä vastaan vireille patentin loukkausta koskevan menettelyn Yhdysvalloissa.
- 12 Teva toi kesäkuussa 2005 rinnakkaismodafiniilivalmisteensa markkinoille Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 13 Cephalon pani 6.7.2005 kirjeenvaihdon jälkeen Tevaa vastaan vireille patenttiasiaa koskevan tuomioistuinmenettelyn High Court of Justicessa (England & Wales) (Englannin ja Walesin alioikeus, Yhdistynyt kuningaskunta) ja vaati väliaikaista kieltoa, jolla Tevaa estetään myymästä rinnakkaismodafiniilivalmistettaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Teva nosti tämän jälkeen mitättömyyttä koskevan vastakanteen.
- 14 Ennen väliaikaista kieltoa koskevaa vaatimusta käsittelevää istuntoa, joka oli tarkoitus järjestää 11.7.2005, Teva suostui lopettamaan rinnakkaismodafiniilivalmisteiden myynnin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Cephalon suostui asettamaan vastineeksi 2,1 miljoonan Englannin punnan (GBP) (n. 3,07 miljoonaa euroa) suuruisen vakuuden, jos Teva voittaa asian tuomioistuinmenettelyssä ja on oikeutettu vaatimaan vahingonkorvausta tulonmenetyksestä.
- 15 Sovintosopimusta koskevat neuvottelut aloitettiin marraskuun 2005 lopussa.

B Riidanalainen sopimus

- 16 Cephalon ja Teva tekivät 8.12.2005 sovintosopimuksen. Sovintosopimus koski myös niiden tytäryhtiöitä, ja se tuli voimaan 4.12.2005.
- 17 Sovintosopimuksessa määrätään muun muassa, että Teva sitoutuu 2 artiklan nojalla olemaan tulematta itsenäisesti markkinoille ja kilpailematta Cephalonin kanssa modafiniilimarkkinoilla (jäljempänä kilpailukieltoehto) sekä olemaan riitauttamatta Cephalonin modafiniilipatentteja (jäljempänä riitauttamatta jättämistä koskeva ehto) (jäljempänä yhdessä rajoittavat ehdot).

Sovintosopimuksen 2.2–2.6 artiklassa määrätään seuraavasta liiketoimipaketista:

- Teva myöntää Cephalonille lisenssin, joka koskee Tevan immateriaalioikeuksia.
- Cephalon myöntää Tevalle lisenssin, joka koskee Cephalonin Parkinsonin taudin hoitoa koskevien tutkimusten yhteydessä laatimien tietojen (niin sanotut CEP1347-tiedot) käyttöä.
- Teva toimittaa Cephalonille modafiniilia vaikuttavana aineena.

- Cephalon suorittaa Tevalle maksuja vältetyistä oikeudenkäyntikuluista.
 - Teva jakelee Cephalonin tuotteita Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 18 Lisäksi sovintosopimuksen 3 artiklassa määrätään Tevalle myönnettävistä rinnakkaisoikeuksista. Kyseisen artiklan nojalla Cephalon myöntää Tevalle ei-yksinomaisen lisenssin sen rinnakkaismodafiniilivalmisteen markkinoille saattamiseen, myös ETA-alueella, vuodesta 2012 alkaen (tai aiemmin, jos jokin muu yritys tuo rinnakkaismodafiniilivalmisteen markkinoille).
- 19 Sovintosopimuksen 4 artiklan mukaan Teva ja Cephalon sitoutuivat päättämään välittömästi modafiniilia koskevan riita-asiansa Yhdysvalloissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 20 Sovintosopimuksessa määrätään myös edellä 17 ja 18 kohdassa mainittuihin eri liiketoimiin sisältyvistä rahamääristä tai rojaltimaksuista.

C Riidanalainen päätös

- 21 Komissio antoi 26.11.2020 riidanalaisen päätöksen.
- 22 Komissio katsoi, että kantajat olivat rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa, kun ne osallistuivat lääkealan sovintosopimukseen käännteistä maksua vastaan. Rikkominen koski Alankomaita, Belgiaa, Bulgariaa, Espanjaa, Irlantia, Islantia, Italiaa, Itävaltaa, Kreikkaa, Kyprosta, Latviaa, Liechtensteinia, Liettuaa, Luxemburgia, Norjaa, Portugalia, Puolaa, Ranskaa, Romaniaa, Ruotsia, Saksaa, Slovakiaa, Suomea, Tanskaa, Unkaria ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja kesti 4.12.2005–12.10.2011 lukuun ottamatta Bulgariaa ja Romaniaa, joissa rikkominen alkoi 1.1.2007, ja Unkaria, jossa rikkominen päättyi 14.6.2011 (riidanalaisen päätöksen 1 artikla).
- 23 Komissio määräsi edellä mainitusta rikkomisesta Cephalonille 30 480 000 euron sakon ja Tevalle 30 000 000 euron sakon (riidanalaisen päätöksen 2 artikla).

II Asianosaisten vaatimukset

- 24 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan
 - toissijaisesti kumoaa niille määrätty sakot
 - vieläkin toissijaisemmin alentaa Tevalle määrätyn sakon määrää huomattavasti
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 25 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Riidanalaisen päätöksen kumoamista tai osittaista kumoamista koskevat vaatimukset

- 26 Kantajat esittävät neljä kanneperustetta. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se luokitteli sovintosopimuksen tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi. Toisessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se luokitteli sovintosopimuksen vaikutukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi. Toissijaisesti esitetty kolmas kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan 3 kohdan virheellistä soveltamista. Samoin toissijaisesti esitetystä neljännessä kanneperusteesta kantajat vaativat kumoamaan niille määrättyt sakot tai ainakin kumoamaan Tevalle määrätyn sakon olennaisilta osin.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se luokitteli sovintosopimuksen tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi

- 27 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se luokitteli sovintosopimuksen tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi.
- 28 Kantajien mielestä komissio otti vääristyneellä tavalla huomioon 30.1.2020 annetussa tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) täsmennetyt kaksi arviointiperustetta, joiden on täyttyvä samanaikaisesti. Kyseisestä tuomiosta ilmenee, että sovintosopimus, jossa määrätään varojen siirroista, voidaan luokitella tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi vain, jos yhtäältä varojen siirrot ”selittyvät yksinomaan sekä patentinhaltijan että väitetyn patentinloukkaajan kaupallisella intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla” ja jos toisaalta sopimuksesta ei aiheudu ”toteennäytettyjä kilpailua edistäviä vaikutuksia, joiden perusteella voidaan kohtuudella epäillä sen riittävää vahingollisuutta kilpailulle”.
- 29 Ensimmäinen kanneperuste jakautuu neljään osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että edellä 28 kohdassa mainittu arviointiperuste olisi ymmärrettävä siten, että siinä tarkoitetaan, ”että kullakin liiketoimella on muu uskottava selitys kuin markkinoiden jakaminen”. Kantajat väittävät, että komissio korvasi tämän arviointiperusteen vaihtoehdoisella arviointiperusteella, jolla pyritään selvittämään, olisivatko kantajat sopineet samoista liiketoimista samoin ehdoin, jos sovintosopimusta ei olisi tehty. Toisessa osassa kantajat väittävät, ettei komissio noudattanut tätä arviointiperustetta, koska se ei kumonnut niiden hallinnollisessa menettelyssä esittämää näyttöä, joka osoitti, että jokainen liiketoimi selittyi muilla tekijöillä kuin intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla. Kolmannessa osassa, jossa viitataan edellä 28 kohdassa mainittuun toiseen arviointiperusteeseen, kantajat väittävät lisäksi, että sovintosopimuksella oli ”toteennäytettyjä kilpailua edistäviä vaikutuksia”, koska siinä määrättiin Tevan aikaistetusta markkinoille tulosta. Neljännessä osassa kantajat väittävät lopuksi, että komissio teki virheitä arvioidessaan sovintosopimuksen asiayhteyttä ja ehtoja.

a) Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asianmukaisen oikeudellisen arviointiperusteen soveltamatta jättämistä

- 30 Kantajien mukaan komissio otti 30.1.2020 annetussa tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52), joka pysytettiin voimassa 25.3.2021 annetulla tuomiolla Lundbeck v. komissio (C-591/16 P, EU:C:2021:243), vahvistetun arviointiperusteen vääristyneellä tavalla huomioon kahdesta syystä, nimittäin ensinnäkin siksi, että se ei ottanut huomioon 30.1.2020 annetussa tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) esitettyä nimenomaista päätelmää, jonka mukaan alkuperäislääkkeiden valmistajan rinnakkaislääkkeiden valmistajalle palvelujen tai tuotteiden toimittamisesta maksama kohtuullinen korvaus sulkee pois tarkoitukseen perustuvan rikkomisen toteamisen, ja toiseksi siksi, että komissio sovelsi vaikutukseen perustuvaan analysointiin kuuluvaa vaihtoehtoista arviointiperustetta.
- 31 Kantajat totesivat tämän kanneperusteen toisessa osassa esittämiinsä argumentteihin viitaten, että kaikki sovintosopimuksessa tarkoitetut liiketoimet olivat perusteltuja rajoittavista ehdoista riippumatta ja että niillä oli muu ”uskottava” selitys kuin se, että ne olivat ”yksinomaan” vastine Tevan viivästyneestä markkinoille tulosta.
- 32 Kantajien mielestä vaihtoehtoisen analyysin soveltaminen väitetyn tarkoitukseen perustuvan kilpailunrajoituksen arvioinnissa ei ole myöskään oikeuskäytännön mukainen. Vaihtoehtoisen skenaarion määrittäminen on monimutkainen tehtävä, jossa olisi otettava huomioon paitsi sopimuksen oikeudellinen ja taloudellinen asiayhteys sen tekohetkellä myös kaikki myöhemmät tapahtumat. Tosiseikkojen vastainen analyysi kuuluu sitä paitsi sopimusten arviointiin vaikutukseen perustuvina kilpailunrajoituksina. Kantajien mukaan unionin tuomioistuin ei soveltanut 30.1.2020 antamassaan tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) tosiseikkojen vastaista arviointiperustetta vaan yksinkertaista tosiseikkoihin perustuva arviointiperustetta, jossa edellytettiin, että tosiasiallisesti tehdyillä liikesopimuksilla on uskottava selitys.
- 33 Kantajat katsovat komission tehneen virheen myös siinä, että se arvioi sovintosopimukseen sisältyviä liiketoimia ”pakettina” ”riippumatta kunkin liiketoimen täsmällisestä määrästä ja tosiasiallisesta osuudesta varojen kokonaissirrossa”. Komissio ei siten ottanut huomioon 30.1.2020 annettua tuomiota Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52), jonka mukaan jokaista väitettyä varojen siirtoa olisi arvioitava sen perusteella, onko sillä muu uskottava selitys kuin se, että se on yksinomaan vastine rajoittavien ehtojen hyväksymisestä.
- 34 Kantajat väittävät vastauksessaan, että komissio teki oikeudellisen virheen, kun se käytti riidanalaisen päätöksen perustana yksinomaan subjektiivisia todisteita, vaikka oikeuskäytännöstä ilmenee, että tarkoitukseen perustuva rikkominen voidaan todeta ainoastaan objektiivisten seikkojen perusteella. Kantajien mukaan komissio ei ottanut huomioon korvauksen objektiivista kohtuullisuutta, kaupallista tavoitetta eikä asiayhteyttä, jossa liikesopimukset neuvoteltiin.
- 35 Komissio teki kantajien mielestä oikeudellisen virheen myös todistustaakan yhteydessä, kun se edellytti asianosaisten esittävän subjektiivista näyttöä siitä, että ne olisivat toteuttaneet kyseessä olevat liiketoimet myös vaihtoehtoisessa skenaariossa, jossa ei olisi tehty sovintosopimusta ja riita-asian käsittelyä olisi jatkettu. Kantajat katsovat, että todistustaakka on komissiolla. Lisäksi komissiolle toimitetuista tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sijoittuvista todisteista ja asiantuntijalausunnoista käy ilmi liikesopimuksia koskeva uskottava selitys, jota komissio ei voi hylätä merkittävän päinvastaisen tiedon puuttuessa.

- 36 Komissio kiistää kantajien argumentit.
- 37 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että tarkoitukseen perustuvan kilpailunrajoituksen käsitettä voidaan soveltaa vain tiettyihin yritysten välisiin toiminnan yhteensovittamisen tyypeihin, jotka jo luonteensa puolesta ovat riittävän vahingollisia normaalin kilpailun asianmukaiselle toiminnalle, jotta voidaan katsoa, ettei niiden vaikutusten tutkiminen ole tarpeen (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Unionin tuomioistuin on todennut erityisesti alkuperäislääkkeiden valmistajan ja useiden rinnakkaislääkkeiden valmistajien välillä tehdyistä samankaltaisista sovintosopimuksista, jotka koskevat vapaasti käytettäväksi tulleen vaikuttavan aineen valmistusmenetelmää koskevaan patenttiin liittyviä riitoja ja joiden vaikutuksesta rinnakkaislääkkeiden markkinoille tuloa lykättiin vastikkeeksi rahavarojen tai muiden varojen kuin rahavarojen siirroista ensin mainitulta jälkimmäisille, että tällaisia sopimuksia ei voida kaikissa tapauksissa pitää SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina tarkoitukseen perustuvina kilpailunrajoituksina (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 84 ja 85 kohta).
- 39 Luokittelu tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi on kuitenkin tehtävä, kun kyseisen sovintosopimuksen tarkastelusta ilmenee, että siinä määrätty varojen siirrot selittyvät yksinomaan sekä kyseessä olevan patentinhaltijan että väitetyn patentinloukkaajan kaupallisella intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla, koska sopimukset, joilla kilpailijat korvaavat tietoisesti kilpailun riskit keskinäisellä käytännön yhteistyöllä, voidaan selvästi luonnehtia tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 83 ja 87 kohta).
- 40 Tätä tarkastelua varten jokaisessa yksittäistapauksessa on arvioitava, oliko alkuperäislääkkeiden valmistajan rinnakkaislääkkeiden valmistajalle suorittamien varojen siirtojen positiivinen nettosaldo riittävän suuri, jotta se kannustaa tosiasiallisesti asianomaista rinnakkaislääkkeiden valmistajaa luopumaan kyseisille markkinoille tulosta ja näin ollen olemaan kilpailematta hyödykkeiden laadulla alkuperäislääkkeiden valmistajan kanssa, ilman että edellytettäisiin, että tämä positiivinen nettosaldo olisi välttämättä suurempi kuin voitot, joita tämä rinnakkaislääkkeiden valmistaja olisi saanut, jos se olisi voittanut patenttia koskevan oikeudenkäynnin (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 93 ja 94 kohta).
- 41 Sovintosopimuksen kaltaisten sopimusten luonnehtiminen tarkoitukseen perustuviksi kilpailunrajoituksiksi edellyttää näin ollen niiden ominaispiirteiden arviointia, ja mahdollinen kilpailuun kohdistuva erityinen haitallinen vaikutus on oltava pääteltävissä niistä tarvittaessa kyseisten sopimusten, niiden tavoitteiden sekä niiden taloudellisen ja oikeudellisen asiayhteyden yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella, minkä yhteydessä varojen siirtojen määrällä on erityisen tärkeä merkitys (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 89 kohta).
- 42 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen 5 jaksosta ja erityisesti 544–580 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio selitti olemassa olevan oikeuskäytännön, muun muassa edellä 37 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa mainitun oikeuskäytännön, perusteella, mitä arviointia siltä edellytettiin. Riidanalaisen päätöksen 6 jaksossa komissio tutki oikeuskäytännön ja 5 jaksossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti, kannustivatko sovintosopimuksessa määrätty liiketoimet ja niihin liittyvät varojen siirrot Tevaa hyväksymään rajoittavat ehdot.

- 43 Edellä 37 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että on tehtävä kaikkien osapuolten intressit ja kannustimet käsittävä kokonaisarviointi, jotta voidaan selvittää, voisivatko edellä 17 kohdassa mainittujen kaltaiset sovintosopimukseen sisältyvät liiketoimet selittyä muulla kuin sekä patentinhaltijan että väitetyt patentinloukkaajan kaupallisella intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla.
- 44 Tästä on todettava, mitä kantajat eivät ole kiistäneet, että rinnakkaislääkkeiden valmistajalle voidaan siirtää varoja eri muodoissa, kuten suorina tai epäsuorina maksuina, jotka sisällytetään alkuperäislääkkeiden valmistajan ja rinnakkaislääkkeiden valmistajan välisiin liiketoimiin. Tällaisesta liiketoimesta voi siten aiheutua rinnakkaislääkkeiden valmistajalle etuja, joita se ei saisi tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, joko siksi, että tällaista toimea ei olisi toteutettu tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, tai siksi, että tällainen toimi toteutettiin tavanomaisia markkinaolosuhteita suotuisemmin ehdoin. Lisäksi on todettava, ettei tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ole tavanomaista, että liiketoimen vastineeksi sitoudutaan olemaan kilpailematta ja riitauttamatta.
- 45 Komission oli näin ollen varmistettava, olisiko sovintosopimuksessa tarkoitetut liiketoimet voitu toteuttaa yhtä suotuisin ehdoin ilman rajoittavia ehtoja. Jos komissio voi todeta, ettei kyseessä olevia liiketoimia olisi toteutettu lainkaan tai ei yhtä suotuisin edellytyksin ilman kyseisiä ehtoja, voidaan nimittäin päätellä, etteivät nämä liiketoimet voi selittyä muulla kuin patentinhaltijan ja väitetyt patentinloukkaajan kaupallisella intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla.
- 46 Voidakseen määrittää, oliko kunkin liiketoimen ainoana uskottavana selityksenä tavoite kannustaa Tevaa hyväksymään rajoittavat ehdot ja siten olemaan kilpailematta Cephalonin kanssa hyödykkeiden laadulla vai olisiko nämä toimet joka tapauksessa toteutettu tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, komission oli vertailtava tosiasiallisia tapahtumia siihen, mitä olisi tapahtunut ilman rajoittavia ehtoja. Argumentti, jonka mukaan komissio sovelsi virheellistä vaihtoehtoista analyysia, on täten hylättävä perusteettomana.
- 47 Toisin kuin kantajat väittävät, komission soveltama oikeudellinen arviointiperuste ei myöskään vastaa vaihtoehtoista analyysia, joka kuuluu sopimusten arviointiin vaikutukseen perustuvina kilpailunrajoituksina.
- 48 Komissio tarkasteli ainoastaan sitä, olisiko kyseessä olevat liiketoimet tehty ilman rajoittavia ehtoja, selvittääkseen, kannustivatko ne Tevaa olemaan kilpailematta Cephalonin kanssa hyödykkeiden laadulla.
- 49 Kuten edellä 37 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, arvioinnilla, joka on tehtävä sen määrittämiseksi, onko sopimus luokiteltava tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, ei pyritä yksilöimään ja arvioimaan menettelytavan kilpailunvastaisia vaikutuksia vaan yksinomaan määrittämään sen objektiivinen vakavuus, jolla voidaan nimenomaan perustella sitä, ettei sen vaikutuksia ole tarpeen arvioida (ks. vastaavasti tuomio 25.3.2021, Arrow Group ja Arrow Generics v. komissio, C-601/16 P, ei julkaistu, EU:C:2021:244, 86 kohta).
- 50 Se, että tämä arviointi on suoritettava tarvittaessa kyseessä olevan sopimuksen yksityiskohtaisen tarkastelun ja erityisesti siinä sovitun varojen siirron kannustavan vaikutuksen tarkastelun, mutta myös sen tavoitteiden sekä sen taloudellisen ja oikeudellisen asiayhteyden tarkastelun päätteeksi, ei edellytä kuitenkaan tämän sopimuksen markkinoille aiheuttamien kilpailua rajoittavien

vaikutusten arviointia. Se edellyttää ainoastaan monimutkaisten sopimusten kokonaisvaltaista ja huolellista arviointia paitsi sen vuoksi, ettei niitä voida pitää tarkoitukseen perustuvina kilpailunrajoituksina silloin, kun niiden riittävä vahingollisuus kilpailulle on epäselvä, myös sen välttämiseksi, että sopimuksia jätettäisiin luokittelematta tällä tavoin pelkästään niiden monitahoisuuden vuoksi ja huolimatta siitä, että niiden huolellinen arviointi osoittaa niiden olevan objektiivisesti tarkasteltuina riittävän vahingollisia kilpailulle (tuomio 25.3.2021, Arrow Group ja Arrow Generics v. komissio, C-601/16 P, ei julkaistu, EU:C:2021:244, 87 kohta).

- 51 Tarkasteltaessa kantajien argumenttia, jonka mukaan komission riidanalaisessa päätöksessä soveltama tarkoitukseen perustuvaa kilpailunrajoitusta koskeva arviointiperuste on 30.1.2020 annetun tuomion Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) vastainen, koska jokaiseen liitännäiseen liiketoimeen sisältyi alkuperäislääkkeiden valmistajan rinnakkaislääkkeiden valmistajalle palvelujen tai tuotteiden toimittamisesta maksama kohtuullinen korvaus, on muistutettava, ettei unionin tuomioistuin sulkenut kyseisessä tuomiossa tosiasiallisesti pois sitä mahdollisuutta, että tietyissä tapauksissa sovintosopimusta, johon liittyy rahamääräisiä tai muita kuin rahamääräisiä varojen siirtoja, ei välttämättä luokitella tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi. Tällainen tapaus olisi kyseessä silloin, kun mainitut varojen siirrot voivat osoittautua perustelluiksi eli asianmukaisiksi ja ehdottoman välttämättömiksi sopimuksen osapuolten hyväksyttävien tavoitteiden kannalta. On kuitenkin todettava, että tätä kysymystä on tarkasteltava tutkittaessa tämän kanneperusteen toista osaa, jossa kantajat väittävät, että sovintosopimuksen ohella toteutetuilla liiketoimilla oli muu uskottava selitys kuin se, että ne olivat yksinomaan vastine rajoittavien ehtojen hyväksymisestä.
- 52 Väitteestä, jonka mukaan komissio käytti riidanalaisessa päätöksessä tekemänsä arvioinnin perustana yksinomaan osapuolten subjektiivista aikomusta, on muistutettava, että jotta voidaan arvioida, sisältääkö sopimus tavoitteeseen perustuvan kilpailunrajoituksen, on tarkasteltava sen määräysten sisältöä, sen tavoitteita sekä sen taloudellista ja oikeudellista asiayhteyttä. Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että vaikka osapuolten aikomuksia ei ole tarpeen ottaa huomioon sen määrittämisessä, onko sopimus kilpailua rajoittava vai ei, mikään ei estä kilpailuviranomaisia tai kansallisia ja unionin tuomioistuimia ottamasta niitä huomioon (ks. tuomio 2.4.2020, Budapest Bank ym., C-228/18, EU:C:2020:265, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Sitä, tukeutuiko komissio arvioinnissaan yksinomaan subjektiivisiin tekijöihin, tarkastellaan tämän kanneperusteen toisen osan yhteydessä.
- 53 Todistustaakasta on todettava, että komission tehtävänä on osoittaa, että kyseessä olevan sovintosopimuksen yhteydessä sovitut kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevat ehdot johtivat asian kannalta merkityksellisessä asiayhteydessä tavoitteeseen perustuvan kilpailunrajoituksen sisältävään sopimukseen, ja siten osoittaa kyseisen sopimuksen tarkastelusta ilmenevän, että siinä määrätty varojen siirrot selittyvät yksinomaan sekä patentinhaltijan että väitetyn patentinloukkaajan kaupallisella intressillä olla ryhtymättä kilpailuun hyödykkeiden laadulla (ks. edellä 39 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).
- 54 Toisin kuin kantajat väittävät, komissio voi kuitenkin tukeutua ainoastaan niiden sovintosopimukseen, johon liiketoimet sisältyvät, johtaneissa neuvotteluissa huomioon ottamiin oikeudellisiin ja taloudellisiin seikkoihin. Sovintosopimuksen tekemisen jälkeiset seikat eivät voi kuulua asian kannalta merkitykselliseen asiayhteyteen, koska osapuolet eivät olisi voineet ottaa niitä huomioon päättäessään tehdä tämän sopimuksen.

- 55 Siltä osin kuin kantajat väittävät, ettei unionin oikeudessa ollut riidanalaisen päätöksen tekohetkellä riittävästi kokemusta kyseessä olevan sopimuksen luokittelemisesta tavoitteeseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, on riittävä viitata 30.1.2020 annettuun tuomioon Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) ja 25.3.2021 annettuun tuomioon Lundbeck v. komissio (C-591/16 P, EU:C:2021:243). Ensin mainitussa tuomiossa unionin tuomioistuin nimittäin määritteli edellytykset, joiden täyttyessä sovintosopimusta on pidettävä tarkoitukseen perustuvana kilpailunrajoituksena. Jälkimmäisen tuomion 130 kohdassa unionin tuomioistuin täsmensi, että edellytyksenä ei ole, että komissio olisi jo aiemmin todennut samantyyppiset sopimukset lainvastaisiksi, jotta niitä voitaisiin pitää tarkoitukseen perustuvina kilpailunrajoituksina, vaikka ne tapahtuisivat immateriaalioikeuksien kaltaisessa erityisessä asiayhteydessä. Tämä argumentti ei näin ollen voi menestyä.
- 56 Tarkasteltaessa argumenttia, jonka mukaan komissio arvioi liiketoimia ”pakettina”, tässä vaiheessa on riittävää todeta ensinnäkin, että sovintosopimukseen sisältyvät liiketoimet toteutettiin pakettina. Se, että sovintosopimus ja siihen sisältyvät liiketoimet toteutettiin samanaikaisesti tai että niiden välillä on sopimussuhde, osoittaa niiden kuuluvan samaan sopimuskokonaisuuteen. Tällaisessa tapauksessa on olemassa vaara siitä, että kauppasopimuksen liittämällä sovintosopimukseen, jossa on kaupan pitämisestä luopumista koskevia ehtoja ja patenttien riitauttamatta jättämistä koskevia ehtoja, jotka itsessään rajoittavat kilpailua, pyritään tosiasiaa – sellaisen liiketoimen varjolla, joka on mahdollisesti monimutkaisen sopimusrakenteen muodossa – kannustamaan rinnakkaislääkkeitä valmistavaa yhtiötä suostumaan kyseisiin ehtoihin lisäsopimuksessa vahvistetun varojen siirron kautta. Kuten edellä 45 kohdassa jo todettiin, komission suoritettavana olevassa arvioinnissa on tarkasteltava, olisiko tällainen liiketoimi toteutettu myös tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Toiseksi on todettava, että tällaisen arvioinnin jälkeen liiketoimipaketin yhteydessä suoritettujen varojen siirtojen positiivisella nettosaldollalla on ratkaiseva merkitys, kuten edellä 40 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee.
- 57 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana, jollei tietyistä tämän kanneperusteen toisen osan yhteydessä tarkasteltavista argumenteista muuta johdu.

b) Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa

- 58 Ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa kantajat väittävät, että sovintosopimuksen ohella toteutetuilla liiketoimilla oli muu uskottava selitys kuin se, että ne olivat yksinomaan vastine rajoittavien ehtojen hyväksymisestä.
- 59 Mikään liiketoimi ei perustunut Tevan modafiniilivalmisteen rinnakkaislääkkeiden markkinoille tuloa koskevien neuvottelujen etenemiseen, vaan pikemminkin molempien osapuolten olemassa olleisiin hyvin dokumentoituihin ja oikeutettuihin kaupallisiin tarpeisiin. Jokaisessa liiketoimessa Teva tai Cephalon oli kantajien mukaan joko ainoa osapuoli, jonka kanssa voitiin toteuttaa liiketoimia (kuten modafiniilia koskevien Tevan immateriaalioikeuksien ja Cephalonin kliinisten tietojen tapauksissa), tai potentiaalinen kumppani, jolla oli ainutlaatuinen ja tarkoitukseen soveltuva kokemus (kuten Tevan kyky valmistaa modafiniilia vaikuttavana aineena tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva Tevan jakelukeskus).
- 60 Komissio kiistää kantajien argumentit.

61 Kantajien väitteiden vuoksi aluksi on selvítettävä, tekikö komissio kunkin sovintosopimuksessa määrätyn liiketoimen kohdalla arviointivirheen, kun se totesi, että liiketoimen tarkoituksena oli se, että Cephalon siirtää varoja Tevalle vastineena siitä, että Teva sitoutuu olemaan tulematta itsenäisesti rinnakkaislääkkeiden markkinoille ja kilpailematta Cephalonin kanssa modafiniilimarkkinoilla.

1) Modafiniiliin liittyviä Tevan immateriaalioikeuksia koskeva lisenssi

62 Sovintosopimuksen 2.2 artiklan mukaan Cephalon lupasi ostaa Tevalta (ei-yksinomaisen) immateriaalioikeuksia koskevan lisenssin, jonka kokonaishinta on 125 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria (USD) (n. 92,9 miljoonaa euroa).

63 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen 864 perustelukappaleessa, että Teva oli saanut huomattavat varat myöntämällä immateriaalioikeuksiaan koskevan lisenssin Cephalonille. Komissio täsmensi, ettei Cephalon ollut kiinnostunut hankkimaan Tevan immateriaalioikeuksia, ettei sillä ollut tosiasiallista tarvetta hankkia niitä ennen sovintosopimusta ja ettei sillä ollut intressiä maksaa merkittäviä summia immateriaalioikeuksia koskevasta lisenssistä, joka oli sille arvoton ja jolla oli sille vain vähäinen arvo. Komission mukaan tosiseikat viittaavat siis vahvasti siihen, että ilman sovintosopimusta Cephalon ei olisi toteuttanut tätä liiketoimea ollenkaan tai ei ainakaan samoin ehdoin ja että liiketoimen tarkoituksena oli se, että Cephalon siirtää varoja Tevalle vastineena siitä, että tämä sitoutuu olemaan tulematta itsenäisesti modafiniilimarkkinoille ja kilpailematta Cephalonin kanssa hyödykkeiden laadulla. Komissio katsoi lisäksi, etteivät osapuolten esittämät muut kyseisen liiketoimen selitykset olleet uskottavia. Komission mukaan Tevan immateriaalioikeuksia koskevaan lisenssiin sisältyi siten Tevalle suoritettu perusteeton varojen siirto, jota tämä ei olisi voinut saada ilman sovintosopimusta.

64 Kantajat kiistävät komission riidanalaisessa päätöksessä tekemän arvioinnin, jonka mukaan Cephalon ei sovintosopimuksen tekoajankohtana pitänyt Tevan immateriaalioikeuksia vakavana uhkana eikä ollut koskaan aiemmin osoittanut minkäänlaista kiinnostusta niiden hankkimiseen.

65 Kantajien mukaan tieteelliset todisteet osoittavat, että Cephalonin modafiniilivalmisteiden katsottiin todennäköisesti loukkaavan Tevan jättämää modafiniilin muotoon III (vuonna 2000 käyttöön otettu ja vuonna 2002 julkistettu modafiniilin kidemuoto) liittyvää yhdysvaltalaista patenttia koskevaa hakemusta.

66 Kantajat väittävät, että Cephalonin johtaja (Vice President) M, joka vastaa myös maailmanlaajuisesta kemiallisesta tutkimuksesta ja kehittämisestä, kiinnostui modafiniilin polymorfeja koskevista Tevan vaatimuksista heti saatuaan tiedon niistä. Kantajien mukaan Cephalon tilasi tämän jälkeen Crystallics BV:ltä tutkimuksen, joka valmistui maaliskuussa 2003, sekä sai Rouenin yliopiston (Ranska) professori C:n tekemän tutkimuksen tulokset vuonna 2004 ja Solid State Chemical Information, Inc:n (jäljempänä SSCI) tekemän tutkimuksen alustavat tulokset tammikuussa 2006.

67 Cephalon pyrki selvittämään kyseisillä tutkimuksilla, luotiinko sen omissa prosesseissa Tevan vaatimusten kohteena olevia polymorfeja ja että oliko todennäköistä, että muotoa III voi jäädä jäljelle kaupallisessa valmistusprosessissa.

68 Kantajien mukaan Cephalonin vuosina 1995–2005 keräämistä tieteellisistä todisteista saatiin edistyksellisiä tietoja, joista ilmeni loukkaamisriski.

- 69 Kantajat huomauttavat lisäksi, että Cephalon pyysi asiantuntijalausuntoa myös Massachusetts Institute of Technologyssa (jäljempänä MIT) työskentelevältä professori M:lta, joka totesi, että Cephalonilla oli se riski, että sen lopputuotteesta löytyy Tevan patenttihakemusten kohteena olevaa muotoa III. Kantajat väittävät erityisesti seuraavaa:
- Oli erittäin todennäköistä, että Teva voittaa kaikki United States Patent and Trademark Officeissa (Yhdysvaltojen patenti- ja tavaramerkkivirasto) vireille pantavat oikeudelliset menettelyt tai ”interferenssimenettelyt” (interference proceedings), joissa riitautetaan sen muotoa III koskevat patenttioikeudet, joten komissio ei olisi saanut kyseenalaistaa Cephalonin kaupallista arviointia tämän riskin poistamiseksi.
 - Se, että Cephalon oli tuonut Provigilin Yhdysvaltojen markkinoille ennen Tevan patenttihakemuksen etuoikeuspäivää, ei lieventänyt Cephalonille aiheutuva riskiä, kuten komissio virheellisesti väittää.
 - Komission väitteessä, jonka mukaan mitään loukkaamisriskiä ei ollut, koska Cephalon ei ollut tosiasiallisesti havainnut muotoa III lopputuotteessaan joulukuussa 2005, ei oteta huomioon tieteen kehitysvaihetta.
 - Asiakirjojen puuttumisesta on todettava, että Yhdysvaltojen yleisen käytännön mukaan patentinloukkauksiin liittyviä huolia ei dokumentoida, koska pelätään, että asiakirjoja käytetään oikeudenkäynnissä paitsi patentinloukkauksen myös tahallisen loukkauksen toteuttamiseen, jolloin vahingonkorvaus voi olla kolminkertainen.
 - Cephalonilta Tevan immateriaalioikeuksia koskevan lisenssisopimuksen perusteella perittävät rojalTIMaksut olivat kohtuullisia, eikä komissio ole esittänyt päinvastaista näyttöä.
- 70 Komissio kumoaa kantajien argumentit.
- 71 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että tukeakseen päätelmänsä, jonka mukaan Tevalle siirrettiin sen immateriaalioikeuksia koskevan lisenssin yhteydessä varoja perusteettomasti (ks. edellä 63 kohta), komissio esittää muun muassa yhtäältä sovintosopimuksen tekohetken aikaisia todisteita, jotka osoittavat, ettei Cephalon pitänyt Tevan immateriaalioikeuksia tosiasiallisena uhkana ja ettei se ollut koskaan aiemmin osoittanut olevansa kiinnostunut hankkimaan niitä, ja tukeutuu toisaalta siihen, ettei Cephalon ole noudattanut kohtuullista huolellisuutta.
- 72 Kuten asiakirja-aineistosta ilmenee, Cephalon oli tiennyt vuodesta 2002 alkaen, että Teva oli jättänyt muotoa III koskevan patenttihakemuksen, että Cephalonin lopputuotteesta voi löytyä joitakin muotojen jäämiä, että muoto III voi fuusioitua kahden muodon I kiteen välillä (tällöin on kyse modafiniilin muotojen I ja III ”kytkennästä”) ja että muoto III voi olla patentin kohteena. Ei siis ole mitään vartenotettavaa osoitusta siitä, että Cephalon olisi ollut tosiseikkojen tapahtuma-aikaan aidosti huolissaan Tevan jättämän muotoa III koskevan patenttihakemuksen mahdollisista seurauksista.
- 73 Cephalon oli nimittäin tiennyt jo vuodesta 1999 alkaen, että valmistusprosessissa syntyy modafiniilin muotoa III, mutta se muuntuu tämän prosessin aikana myöhemmin muotoon I (Lafonin tutkimusten mukaan).
- 74 Pitää paikkansa, että Cephalon tilasi tutkimuksia saatuaan tietää Tevan jättämästä modafiniilin muotoa III koskevasta patenttihakemuksesta ja ennen sovintosopimuksen tekemistä.

- 75 Ensinnäkin Crystallicsilta oli pyydetty tutkimus, jossa selvennetään eri polymorfien olosuhteiden ja prosessin valvonnan vaikutusta. Tämän vuonna 2003 valmistuneen tutkimuksen tulos osoitti, että valtaosassa kiteytysolosuhteista muodostui modafiniilia, joka oli muotojen I ja III sekoitus.
- 76 Toiseksi Cephalon sai vuonna 2004 tulokset Rouenin yliopiston professori C:n tekemästä tutkimuksesta, jota Cephalon ei kuitenkaan ollut pyytänyt. Tämä tutkimus osoitti, että modafiniilin muodot I ja III olivat hyvin samankaltaisia ja että molemmilla polymorfimuodoilla oli taipumus kasvaa kaksoiskiteiksi.
- 77 Asiakirja-aineistosta kuitenkin ilmenee, että nämä tutkimukset tai niiden tulokset eivät aiheuttaneet Cephalonille mitään erityistä huolta.
- 78 Vuoden 2003 sisäisestä esityksestä, jossa viitattiin modafiniilin kristallimuotoja koskeviin Tevan vaatimuksiin, käy nimittäin ilmi, että Cephalon oletti, että sen ja Tevan välille tulee luultavasti ”interferenssimenettely” mutta että Cephalonin aiempien oikeuksien vuoksi huoleen ei ollut aihetta.
- 79 Lisäksi Cephalonin johtava patenttikonsultti tohtori H totesi elokuussa 2005 lähetetyssä sisäisessä sähköpostiviestissä, että hän on jo pitkään ollut hyvin perillä Yhdysvaltojen ja Euroopan modafiniilipatenttien tilanteesta ja ettei ”mahdollisista patentinloukkausongelmista” ollut mitään syytä olla huolissaan.
- 80 Kolmanneksi Cephalonin ennen sovintosopimuksen tekemistä pyytämästä SSCI:n tutkimuksesta on todettava, että Cephalon sai alustavat tulokset vasta kyseisen sopimuksen tekemisen jälkeen, nimittäin 6.1.2006. Cephalon ei näin ollen voinut ottaa kyseisiä tuloksia huomioon arvioidessaan patentinloukkausta koskevaa riskiä sovintosopimuksen tekemisen yhteydessä, eivätkä ne voi olla merkityksellisiä selvitettyä, oliko Cephalon kiinnostunut Tevan immateriaalioikeuksista.
- 81 Neljänneksi sama päätelmä on tehtävä vuonna 2018 laaditusta M:n raportista (eli MIT:n professori M:n lausunnosta), jonka kantajat pyysivät hallinnollisen menettelyn aikana.
- 82 Kantajien väite, jonka mukaan kyse oli ”vähittäisestä oppimisesta”, ei ole vakuuttava, kuten ei sekään väite, että Cephalon oli ”vuoden 2005 lopussa” erittäin huolissaan. Tästä on todettava, ettei Cephalon toteuttanut vuosina 2003–2005 mitään toimia Tevan suhteen, vaikka sillä oli tarvittavat tiedot tällaisten toimien toteuttamiseksi. Yhdysvaltojen patenti- ja tavaramerkkiviraston syyskuussa 2005 tekemä patentoitavuutta koskeva päätös ei siksi selitä väitettyä äkillistä huolta, koska Cephalon pyrki itse patentoimaan modafiniilin muodon III vuonna 2003, mikä vahvistaa Cephalonin tienneen viimeistään vuonna 2003 (ks. edellä 72 kohta), että tämä muoto voi olla patentin kohteena. Cephalon ei sitä paitsi ollut sovintosopimuksen tekemiseen mennessä havainnut vaikuttavana aineena olevassa modafiniilissaan eikä Provigil-lopputuotteessa jälkeäkään modafiniilin polymorfimuodosta III.
- 83 Cephalonin mahdollisesta huolesta ei ole myöskään mitään asiakirjatodistetta. Kantajien argumentti, jonka mukaan tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sijoittuvan näytön puuttuminen johtuu Yhdysvaltojen prosessioikeudesta, on hylättävä.
- 84 Tästä on todettava ensinnäkin, että asiakirja on suojattu siltä osin kuin siihen sovelletaan asianajosalaisuutta koskevaa sääntöä eikä sitä voida julkistaa yhdysvaltalaisissa tuomioistuimissa.

- 85 Toiseksi asiakirja-aineistoista käy päinvastoin ilmi, että tietyt tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sijoittuvat todisteet tukevat sitä, että Cephalonin mielestä sen tuotteilla ei loukattu Tevan immateriaalioikeuksia. Lisäksi on katsottava komission tavoin, että jos Cephalon olisi tosiasiallisesti havainnut Tevan immateriaalioikeuksien loukkaamiseen liittyvän riskin, se olisi toteuttanut toimia sen poistamiseksi, mitä se ei tehnyt. Myöskään heinäkuussa 2005, jolloin Teva otti yhteyttä Cephaloniin keskustellakseen immateriaalioikeuksiaan koskevasta lisenssistä, Cephalon ei osoittanut olevansa kiinnostunut tällaisesta lisenssistä sovintosopimuksen ulkopuolella.
- 86 Lopuksi se, ettei Cephalon ole noudattanut tässä yhteydessä kohtuullista huolellisuutta, on ymmärrettävää, jos oletetaan, että Tevan immateriaalioikeuksia koskevan lisenssin myöntämisellä Cephalonille oli lähinnä tarkoitus saada Teva hyväksymään rajoittavat ehdot. Edellä esitetyn perusteella on selvää etenkin se, ettei Cephalon ollut osoittanut sovintosopimuksen ulkopuolella olevansa aidosti kiinnostunut lisenssin saamisesta. Myöskään Cephalonin väite siitä, että se oli hyvin perillä modafiniiliin liittyvästä patenttitilanteesta, ei ole vakuuttava. Se ei nimittäin selitä sitä, miksi Cephalon suostui ostamaan Tevan immateriaalioikeuksia koskevan lisenssin arvioimatta maksettavien rojaltimaksujen määrää ja miksi Cephalon maksoi heti merkittävän osan näistä maksuista ilman mitään ehtoja, vaikka se ei voinut olla varma siitä, että Tevan patenttihakemus tosiasiallisesti hyväksytään. Lopuksi on todettava, ettei lisenssisopimukseen sisältynyt edes Cephalonin etuja suojaavia vakiomääräyksiä.
- 87 Komissio päätteli siten riidanalaisessa päätöksessä perustellusti, että Tevan immateriaalioikeuksia koskevalla lisenssillä tehdyn varojen siirron määrä selittyy yksinomaan sillä, että se oli vastine siitä, että Teva hyväksyy rajoittavat ehdot.

2) Modafiniilia vaikuttavana aineena koskeva hankintasopimus

- 88 Sovintosopimuksen 2.4 artiklan nojalla Teva ja Cephalon sitoutuivat tekemään hankintasopimuksen, jonka mukaan ensinnäkin Teva toimittaa vuosina 2007–2011 Cephalonille vuosittain 10 000 kilogramman vähimmäismäärän modafiniilia vaikuttavana aineena (eli yhteensä vähintään 50 000 kg) ja toiseksi Cephalon maksaa Tevalle kiinteän vähimmäishinnan, joka on nimenomaisesti suunniteltu vastaamaan Tevan likimääräisiä valmistuskustannuksia lisätynä 30 prosentilla, yhteensä 28 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuosina 2007–2011. Näin ollen Teva tytäryhtiönsä Plantexin välityksellä ja Cephalon tekivät 7.11.2006 sopimuksen, jolla pantiin täytäntöön sovintosopimuksen 2.4 artiklassa mainitut ehdot (jäljempänä modafiniilia vaikuttavana aineena koskeva hankintasopimus).
- 89 Komissio päätteli riidanalaisen päätöksen 781 perustelukappaleessa, että Tevan mielestä modafiniilia vaikuttavana aineena koskevan hankintasopimuksen ehdot merkitsivät viiden vuoden ajan taattua vakaata tulovirtaa, jota se ei olisi voinut saada hyväksymättä sovintosopimukseen sisältyviä kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevia sitoumuksia. Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä, ettei Cephalon olisi suostunut tekemään modafiniilia vaikuttavana aineena koskevaa hankintasopimusta ilman näitä sitoumuksia, koska sen hyväksyminen ei olisi ollut taloudellisesti järkevää, kun otetaan huomioon Cephalonin silloinen toimitus- ja kysyntätilanne sekä kyseisen sopimuksen ehdot.
- 90 Kantajat kiistävät Cephalonia koskevan komission päätelmän. Niiden mukaan Cephalonilla oli se riski, ettei se pysty toimittamaan riittävästi modafiniilia vaikuttavana aineena, mikä ilmenee myös 29.12.2005 lähetetyn sähköpostiviestin kaltaisista tosiseikkojen tapahtuma-ajalta peräisin olevista

asiakirjoista. Kantajat väittävät lisäksi, että komission päätös perustui Cephalonin toimituskapasiteettia ja Tevan kanssa sovittuja hintaehtoja koskevien asiakirjojen valikoivaan ja epätasapainoiseen tarkasteluun.

- 91 Tässä yhteydessä kantajat selittävät, että sen jälkeen, kun Food and Drug Administration (Yhdysvaltojen elintarvike- ja lääkevirasto, jäljempänä FDA) oli ilmoittanut, että Sparlon todennäköisesti hyväksytään, Cephalon korotti marraskuun 2005 lopussa sisäisiä arvioitaan vaikuttavana aineena olevan modafiniilin tarpeesta sen valmistaessa Provigil-, Nuvigil- ja Sparlon-lääkkeitään, joista kaksi viimeksi mainittua oli tarkoitus tuoda markkinoille lähitulevaisuudessa, 96 000 kilogrammasta 138 500 tai 148 000 kilogrammaan, kun toimituskapasiteetti jätti niukasti liikkumavaraa kysynnän lisääntymisestä tai tuotannon odottamattomasta vähentymisestä selviämiseen. Kantajat huomauttavat tästä, että Mitry-Moryssa (Ranska) sijaitsevista kahdesta Cephalonin tehtaasta toinen (tehdas C-1) oli vanha, ja toinen (tehdas C-2), vaikka se oli uusi, tarvitsi vielä hallinnollisen luvan ja että oli myös epävarmaa, pystyisikö sen ulkopuolinen toimittaja Helsinn lisäämään tuotantoaan.
- 92 Vajaatoimituksen riski voitiin siten kattaa varovaisimmin ja turvallisimmin tekemällä sopimus Tevan kanssa. Cephalonin mukaan Teva oli looginen yhteistyökumppani, koska sillä oli suuri modafiniilin tuotantokapasiteetti modafiniilipohjaisten valmisteiden markkinoille saattamiseksi toteuttamiensa omien toimien ansiosta. Lisäksi tämän sopimuksen nojalla maksettava kokonaissumma oli vain murto-osa tappioista, joita Cephalonille olisi aiheutunut, jos sille ei olisi toimitettu vaikuttavaa ainetta riittävästi.
- 93 Komissio kumoaa kantajien argumentit.
- 94 Ensinnäkin on todettava, etteivät kantajat kyseenalaista Tevan intressiä ja että niiden kritiikki koskee ainoastaan Cephalonin intressiä hankintasopimuksen tekemiseen.
- 95 Toiseksi väite, jonka mukaan komissio kyseenalaisti Cephalonin kaupallisen arvioinnin tai tutki asiakirja-aineiston valikoivasti ja epätasapainoisesti, ei voi menestyä. Tässä yhteydessä on todettava, että komission riidanalaisessa päätöksessä esittämä päätelmä perustui tosiseikkojen tapahtumahetken aikaisiin asiakirjoihin, joista suurin osa oli peräisin Cephalonilta itseltään. Komissio varmisti myöhemmin kantajien väitteiden uskottavuuden ainoastaan todisteista ilmenneiden tosiseikkojen perusteella.
- 96 Kyseisten todisteiden perusteella on todellakin selvää, että Cephalonin arvioitu toimituskapasiteetti vuodesta 2007 alkaen riitti vastaamaan sen ennakoimaa kysyntää.
- 97 Tältä osin on selvää (ks. edellä 91 kohta), että Cephalonin toimitusketju koostui sen Mitry-Moryssa sijaitsevista tehtaista eli olemassa olleesta C-1-tehtaasta ja uudesta C-2-tehtaasta sekä ulkopuolisesta toimittajasta, Helsinnistä.
- 98 Tosiseikkojen tapahtuma-ajalta peräisin olevista Cephalonin asiakirjoista ilmenee, että Cephalon arvioi vuoden 2005 lopussa tarvitsevansa modafiniilia vaikuttavana aineena seuraavasti:
- vuonna 2006 115 000–148 000 kilogrammaa, jolloin se voisi saada käyttöönsä yhteensä noin 146 000 kilogrammaa (37 000 kg C-1-tehtaalta, 29 400 kg C-2-tehtaalta ja 80 000 kg Helsinn-toimittajaltaan)

- vuonna 2007 117 000–146 000 kilogrammaa, jolloin se voisi saada käyttöönsä yhteensä noin 230 000 kilogrammaa (37 000 kg C-1-tehtaalta, 74 000 kg C-2-tehtaalta ja 120 000 kg Helsinn-toimittajaltaan)
 - vuonna 2008 137 000–160 000 kilogrammaa, jolloin se voisi saada käyttöönsä yhteensä noin 230 000 kilogrammaa (37 000 kg C-1-tehtaalta, 74 000 kg C-2-tehtaalta ja 120 000 kg Helsinn-toimittajaltaan)
- 99 Näistä luvuista voidaan päätellä, että vuosina 2007 ja 2008 Cephalonin ennustettu toimituskapasiteetti ylitti ennustetun kysynnän, joten kyse ei ollut pitkäaikaisesta vajaatoimitusongelmasta. Komissio päätteli siis perustellusti, etteivät vajaatoimitusta koskevat huolet olleet uskottava selitys sille, että Cephalon teki sopimuksen.
- 100 Myöskään asiakirja-aineistossa ei ole mitään viitteitä Cephalonin huolesta, joka liittyi vaikuttavana aineena olevan modafiniilin mahdolliseen puutteelliseen toimituskapasiteettiin pitkällä aikavälillä.
- 101 Pitää paikkansa, että 29.12.2005 lähetetystä sähköpostiviestistä, johon kantajat vetoavat, ilmenee, että toimitukseen liittyviä huolia oli olemassa. Nämä huolet koskivat kuitenkin ainoastaan alkuvuotta 2006 eikä sen jälkeistä aikaa. Näin ollen Tevan kanssa tehty modafiniilia vaikuttavana aineena koskeva hankintasopimus ei voinut lieventää näitä huolia vuoden 2006 osalta, koska kyseinen sopimus koski toimitusta vuosina 2007–2011. Mainitusta sähköpostiviestistä käy lisäksi ilmi, että ilmoitetun ongelman korjaamiseen oli vuoden 2006 ensimmäisellä puoliskolla olemassa sisäinen ratkaisu, nimittäin R-modafiniilin (eli Nuvigilin vaikuttavan aineen) tuotannon hidastaminen tai keskeyttäminen kahdeksi tai kolmeksi kuukaudeksi, jotta modafiniilivarastoa voitaisiin kartuttaa jonkin verran Provigilin kysynnän mahdollisen lisääntymisen ja Sparlonin myyntiennusteiden mahdollisen kasvun varalta sen markkinoille saattamisen jälkeen.
- 102 Lisäksi 29.12.2005 lähetetty sähköpostiviesti lähetettiin sovintosopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Jos mahdollisesta vajaatoimitusongelmasta olisi oltu aidosti huolissaan pitkällä aikavälillä, se olisi mainittu kyseisessä sähköpostiviestissä, samoin kuin Tevan valinta uudeksi hankintalähteeksi.
- 103 Kantajien kritiikistä, joka koskee Cephalonin ja Tevan välillä sovittua hinnoitteluanalyysia (riidanalaisen päätöksen 404–407, 749, 750 ja 765 perustelukappale), on riittävää todeta, että edellä esitetyn perusteella on selvää, ettei Cephalon tehnyt modafiniilia vaikuttavana aineena koskevaa hankintasopimusta siksi, että se oli aidosti huolissaan vaikuttavana aineena olevan modafiniilin puutteellisesta toimituksesta pitkällä aikavälillä. Koska hinnoittelua koskevat väitteet perustuvat oletukseen, että Cephalon oikeutetusti pyrki hankkimaan lisätoimituslähteen suojautuakseen puuteriskiltä, ne voidaan hylätä tehottomina.
- 104 Komission riidanalaisessa päätöksessä tekemästä analyysista, joka perustuu asiakirja-aineistoon sisältyviin todisteisiin, ilmenee joka tapauksessa, että modafiniilia vaikuttavana aineena koskevassa hankintasopimuksessa sovitut vaikuttavana aineena olevan modafiniilin hinnat olivat 100–300 prosenttia suuremmat kuin Helsinnille maksetut hinnat tai sisäiset hinnat, jotka Cephalon olisi maksanut käyttämällä Mitry-Moryssa sijaitsevia omia tuotantolaitoksiaan. Tevan hinnat olivat jopa korkeammat kuin hinnat, joita Helsinn tarjosi vaihtoehtoisissa ehdotuksissaan mahdolliseksi uudeksi modafiniilia vaikuttavana aineena koskevaksi hankintasopimukseksi tai joita muut vaihtoehtoiset toimittajat tarjosivat. Lisäksi modafiniilia vaikuttavana aineena koskeva hankintasopimus, sellaisena kuin se oli tehty, merkitsi Cephalonille joustamatonta ”ota tai

maksa” -sitoumusta, jossa se sitoutui ostamaan kiinteän määrän vaikuttavana aineena olevaa modafiniilia ajankohtana, jolloin sen modafiniilipohjaisten ehdokaslääkkeiden (Nuvigilin ja Sparlonin) tuleva kysyntä oli epävarmaa, koska sillä ei vielä ollut lakisääteisiä lupia.

- 105 Edellä esitetyn perusteella komissio saattoi virhettä tekemättä katsoa, että syyt, joilla Cephalon perusteli modafiniilia vaikuttavana aineena koskevan hankintasopimuksen tekemistä, eivät olleet varovaisin eivätkä varmin tapa kattaa vajaatoimituksen riski.
- 106 Edellä esitetyn perusteella komissio saattoi myös perustellusti päätellä, että modafiniilia vaikuttavana aineena koskeva hankintasopimus oli kannustanut Tevaa hyväksymään rajoittavat ehdot.

3) CEP-1347-sopimus

- 107 Cephalon myönsi Tevalle sovintosopimuksen 2.3 artiklan mukaisesti 1 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vastaan lisenssin kliinisiin ja turvallisuustietoihin, jotka Cephalon oli laatinut Parkinsonin taudin hoitoa koskevien tutkimusten yhteydessä (jäljempänä CEP-1347-tiedot) ja joita Teva tarvitsi Azilect-lääkkeensä (joka ei liittynyt modafiniiliin) kaupalliseen markkinoille saattamiseen.
- 108 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen 810 perustelukappaleessa, että pääsy Cephalonin CEP-1347-tietoihin oli Tevalle erittäin arvokasta, koska tämän ansiosta se voisi saada nopeammin markkinoille Azilect-lääkkeensä, josta se odotti merkittävää lisämyyntiä ja -voittoa. Komission mukaan Cephalon ei ollut arvioinut CEP-1347-tietoihin pääsystä perittävää hintaa eikä neuvotellut siitä itsenäisesti ja että se oli käyttänyt näitä tietoja painostuskeinona sovintosopimusta koskevissa neuvotteluissa kieltäytymällä myöntämästä lisenssiä ennen kuin kyseinen sopimus oli saatu valmiiksi. Näin ollen komissio päätteli riidanalaisen päätöksen 811 perustelukappaleessa, ettei ollut uskottavaa, että Cephalon olisi antanut joulukuussa 2005 oikeuden tutustua CEP-1347-tietoihin ilman sovintosopimukseen sisältyviä kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevia sitoumuksia tai ainakaan samoin ehdoin. Komissio päätteli vastaavasti, että CEP-1347-sopimus oli perusteeton varojen siirto, joka oli osaltaan kannustanut Tevaa tekemään nämä sitoumukset sovintosopimuksen laajemmassa asiayhteydessä.
- 109 Kantajat väittävät, ettei CEP-1347-sopimus edistänyt perusteetonta varojen siirtoa tai edes toiminut laittomana käänteisenä maksuna, koska Cephalon siirsi CEP-1347-tiedot markkinahintaan.
- 110 Kantajat riitauttavat myös komission riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 789 perustelukappaleessa esittämän laskelman, jonka mukaan Azilect-lääkkeen markkinoille saattamisen viivästyminen yhdellä vuodella olisi aiheuttanut Tevalle 200 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruiset tulonmenetykset. Kantajat väittävät vastauksessaan, että tämä arvio on liioiteltu, koska komission näkemys perustuu Yhdysvaltojen sääntelymenettelyn virheelliseen tulkintaan. Kantajien mielestä komissio olettaa virheellisesti, että FDA:n Azilectille myöntämän luvan viivästyminen olisi vienyt Tevalta Azilectin yksinoikeuden vuodeksi ja aiheuttanut siten yhden vuoden tulojen menetyksen.
- 111 Komissio kumoaa kantajien argumentit.

- 112 On kiistatonta, että Teva otti yhteyttä Cephaloniin saadakseen oikeuden käyttää CEP-1347-tietoja. Tältä osin ei ole kiistetty sitä, että Teva tarvitsi mainittuja tietoja saadakseen vuonna 2006 Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Australiassa lakisääteiset luvat innovatiiviselle Rasagiline-lääkkeelleen, joka on Azilectia vastaava lääke. Vuonna 2005 oli nimittäin meneillään Azilectin markkinoille saattamista koskeva lopullinen hyväksyntämenettely, jonka Teva oli pannut vireille FDA:ssa. Kyseisen hyväksyntämenettelyn yhteydessä FDA oli esittänyt kysymyksiä Azilectin sivuvaikutusprofiilista ja vaatinut suorittamaan lisää dermatologisia testejä. FDA:n ja Tevan välillä oli tarkoitus järjestää tätä asiaa koskeva kokous 7.12.2005. Koska Teva ei pystynyt tekemään mainittuja testejä ennen kyseistä päivämäärää ja koska se oli saanut tietää, että Cephalonilla oli sille mahdollisesti tärkeitä tietoja, se otti useaan otteeseen yhteyttä Cephaloniin.
- 113 Todisteet osoittavat lisäksi, että Cephalon tiesi Tevan tarpeen ja että Teva oli pitänyt Cephalonin CEP-1347-tietoja ”erittäin hyödyllisinä” ja ”ratkaisevan tärkeitä” sekä FDA:n kanssa suunnitellun kokouksen että Azilectin Australiassa hyväksymisen kannalta.
- 114 Lisäksi on kiistatonta, että Cephalon kieltäytyi toimittamasta Tevalle kyseisiä tietoja, koska vireillä oli patenttioikeudenkäynti, jossa ne olivat osallisina.
- 115 Teva totesi tältä osin, että ”Cephalon oli tehnyt ilmeisesti peruuttamattoman päätöksen olla toimittamatta tietoja FDA:n kanssa pidettävää kokousta varten, ennen kuin se ja Cephalon ovat kokonaan ja lopullisesti ratkaisseet kaikki vireillä olevat riita-asiat ja muut modafiniiliin liittyvät kysymykset”.
- 116 Kuten komissio perustellusti huomauttaa riidanalaisessa päätöksessä, tämä osoittaa, että Cephalon oli asettanut CEP-1347-tietojen Tevalle toimittamisen ehdoksi vireillä olleen patenttiriidan ratkaisemisen, jonka kannalta kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevat sitoumukset olivat olennaisia.
- 117 Komission riidanalaisen päätöksen 789 perustelukappaleeseen sisältyvästä laskelmasta on todettava, että se perustuu tosiseikkojen tapahtuma-ajalta peräisin olevaan Tevan sisäiseen asiakirjaan, joka sisältää Tevan Azilectin myyntiennusteet vuosille 2006–2009. Kuten riidanalaisesta päätöksestä ja komission kirjelmässään antamista lisäselvityksistä ilmenee, näiden arvioiden perusteella voidaan helposti laskea tulonmenetys siinä tapauksessa, että Azilectin markkinoille saattaminen viivästyy. Kävi ilmi, että tällainen viivästys olisi johtanut 200 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruiseen tulonmenetykseen ja että jopa viikon viivästyksellä olisi ollut merkittäviä seurauksia. Tämä osoittaa, että Tevan oli tärkeää saada CEP-1347-tiedot käyttöönsä mahdollisimman pian.
- 118 Kantajan vastauksessa ensimmäistä kertaa esitetty väite, jonka mukaan komissio on ymmärtänyt väärin Yhdysvaltojen sääntelykehysten, on hylättävä perusteettomana, eikä sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ole tarpeen tutkia unionin yleisen tuomioistuimen 84 artiklan 1 kohdan perusteella.
- 119 Mikään ei viittaa siihen, ettei komissio olisi ymmärtänyt Yhdysvaltojen sääntelykehystä, ja tämän kehysten perusteella on lisäksi selvää, että patentin voimassaoloaika on rajoitettu ja että patentin ennalleen palauttaminen voidaan myöntää vain kerran. Käsiteltävässä asiassa on otettava huomioon Tevalla tosiseikkojen tapahtuma-aikaan ollut käsitys. Koska Teva oli hakenut Rasagilinelle (Azilectin vaikuttava aine) patenttia jo vuonna 1994, se tiesi, että yksinoikeus oli

väliaikainen ja että Azilectin hyväksymisen edellyttämien menettelyjen kesto saattoi lyhentää tämän suojan kestoja. Tevalle oli siis ratkaisevan tärkeää saada tarvittavat tiedot mahdollisimman varhaisessa vaiheessa luvan saamiseksi FDA:lta.

- 120 Edellä esitetyn perusteella komissio saattoi perustellusti päätellä, että CEP-1347-liiketoimi kannusti Tevaa hyväksymään rajoittavat ehdot.

4) Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva jakelusopimus

- 121 Cephalon sitoutui sovintosopimuksen 2.6 artiklan mukaisesti ensinnäkin nimeämään Tevan Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevan tytäryhtiön kaikkien modafiniilipohjaisten valmisteidensa yksinmyyjäksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa viideksi vuodeksi 20 prosentin jakelumarginaalilla ja toiseksi maksamaan 2,5 miljoonan euron kertamaksun Tevalle, kun tämä saattaa Cephalonin modafiniilipohjaisia valmisteita markkinoille.
- 122 Komissio päätteli riidanalaisen päätöksen 946 perustelukappaleessa, että jakelusopimus oli Tevalle arvokas, koska se odotti saavansa sopimuksen perusteella vähintään 10,5 miljoonaa euroa voittoa siitä, että se nimetään yksinmyyjäksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa (nimittäin 2,5 miljoonan euron kertamaksun ja 8 miljoonan euron jakeluvoiton), mitä se ei olisi voinut saada tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ainakaan täysimääräisenä ilman sovintosopimusta. Komission mukaan tosiseikat osoittavat myös selvästi, että Cephalonin näkökulmasta ainoa uskottava selitys liiketoimelle oli saada Teva tekemään sovintosopimus. Toimi edisti siis sellaisenaan perusteetonta varojen siirtoa vastineena Tevalle siitä, että se tekee sitoumukset sovintosopimuksen laajemmassa asiayhteydessä.
- 123 Kantajat kiistävät riidanalaiseen päätökseen sisältyvät tätä koskevat komission toteamukset.
- 124 Muistutettuaan, että Cephalon ja Novartis olivat vuoden 2005 lopussa päättäneet olla uusimatta jakelusopimustaan, minkä vuoksi Cephalon tarvitsi uuden jakelukumppanin modafiniilipohjaisille valmisteilleen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, kantajat väittivät, että Teva, joka oli jo aloittanut rinnakkaismodafiniilivalmisteensa jakelun Yhdistyneessä kuningaskunnassa, oli selvä valinta. Kantajat kiistävät komission väitteen, jonka mukaan Teva oli kilpailija, jonka kanssa oli tehty jakelusopimus sitä syystä, että kun osapuolet ovat päättäneet tehdä sovintosopimuksen, ne eivät enää kilpaile keskenään.
- 125 Kantajat väittivät, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan jakelusopimuksen kaupalliset ehdot olivat kohtuulliset. Ne moittivat tässä yhteydessä komissiota siitä, että se keskittyi 2,5 miljoonan euron lähtöpalkkioon ja korosti sitä, etteivät osapuolet ole kymmenen vuoden kuluttua pystyneet toimittamaan yksityiskohtaisia kirjanpitolietoja. Lisäksi komission väite, jonka mukaan Cephalon ei ollut saanut mitään varoja vastineeksi kertaluonteisesta maksusta, on kantajien mielestä virheellinen. Jos Cephalon oli esimerkiksi luvannut sisällyttää nämä 2,5 miljoonaa euroa säännölliseen palkkioon, jolloin Tevan palkkio suureni 20 prosentista 25 prosenttiin, komissio ei voi minkään asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella väittää korvausta kohtuuttomaksi. Kantajien mukaan Cephalon hyväksyi sovintosopimuksessa määrätyn etukäteismaksun ”tunnustuksena Tevan valmistelemaan markkinoille saattamiseen liittyvistä kustannuksista ja menoista”.
- 126 Komissio kumoaa kantajien argumentit.

- 127 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän kanneperusteen ensimmäistä osaa tutkiessaan (ks. edellä 45 kohta), että voidakseen määrittää, oliko jokin osapuolten välillä sovintosopimuksen yhteydessä toteutettu liiketoimi tosiasiasa vastine siitä, että Teva hyväksyi rajoittavat ehdot, vai oliko se selitettävissä muulla tavoin, komission oli tutkittava, olisivatko osapuolet toteuttaneet kyseisen liiketoimen ylipäätään tai samoin ehdoin ilman rajoittavia ehtoja.
- 128 Kuten komissio perustellusti totesi riidanalaisessa päätöksessä, käsiteltävässä asiassa Teva oli jo tosiseikkojen tapahtuma-aikaan tuonut rinnakkaismodafiniilivalmisteensa markkinoille Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja oli siten kyseisillä markkinoilla Cephalonin suora kilpailija, jollaisena se olisi pysynyt ilman sovintosopimusta ja siihen sisältyvää Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevaa jakelusopimusta. Kantajat eivät kiistäneet tätä toteamusta.
- 129 Näissä olosuhteissa komissio saattoi riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 930 perustelukappaleessa todeta, että "[Cephalonin] modafiniilivalmisteiden jakelun ulkoistamisesta markkinoiden suurimmalle kilpailijalle aiheutuu eturistiriita" ja että "ilman Tevan kilpailukieltä ja riitauttamatta jättämistä koskevia ehtoja, jotka tosiasiallisesti lopettivat Tevan riippumattoman modafiniililiiketoiminnan maailmanlaajuisesti (myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa), Cephalonin ei olisi ollut taloudellisesti järkevää antaa modafiniilivalmisteiden[sä] jakelua Tevalle, joka on lähin kilpailija Yhdistyneen kuningaskunnan modafiniilimarkkinoilla".
- 130 Tältä osin kantajien väite, jonka mukaan Teva ja Cephalon eivät enää kilpailleet keskenään päätettyään tehdä sovintosopimuksen, minkä vuoksi niiden intressit olivat yhteneväiset, ei voi menestyä. Jakelusopimus on nimittäin osa sovintosopimusta, ja se tehtiin sovintosopimuksen yhteydessä. Kantajien päättelyyn yhtyminen tarkoittaisi sitä, että komissio ei voisi tutkia, onko jakelusopimuksen kaltainen liiketoimi ainakin osittainen vastine sovintosopimukseen sisältyvien kilpailukieltositoumusten hyväksymisestä, jos kyseinen toimi on osa tätä sopimusta. Tämä päättely on ristiriidassa myös 30.1.2020 annetun tuomion Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) kanssa. Unionin tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 90 ja 91 kohdassa, että on tärkeää ottaa huomioon kaikki osapuolten väliset rahamääräiset tai muut kuin rahamääräiset varojen siirrot, mikä voi edellyttää sellaisten välillisten siirtojen huomioon ottamista, jotka johtuvat esimerkiksi voitoista, jotka rinnakkaislääkkeiden valmistaja saa alkuperäislääkkeiden valmistajan kanssa tehdystä jakelusopimuksesta, jonka perusteella ensin mainittu valmistaja voi myydä mahdollisesti kiintiöidyn määrän alkuperäislääkkeiden valmistajan valmistamia rinnakkaislääkkeitä.
- 131 Kuten komissio perustellusti totesi, sen oli siis tutkittava, olisivatko osapuolet tehneet Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan jakelusopimuksen ilman kilpailukieltä ja riitauttamatta jättämistä koskevia sitoumuksia.
- 132 Koska kantajat eivät kiistä toteamusta, jonka mukaan Teva olisi ilman tällaisia sitoumuksia pysynyt Cephalonin lähimpänä kilpailijana Yhdistyneen kuningaskunnan modafiniilimarkkinoilla, on todettava komission tavoin olevan erittäin epätodennäköistä, että Cephalon olisi ilman sovintosopimusta valinnut lähimmän kilpailijansa Tevan yksinmyyjäkseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 133 Toisin sanoen se, että Teva pystyi tekemään Cephalonin kanssa kyseessä olevan jakelusopimuksen, jonka oli määrä tuottaa sille vähintään 8 miljoonan euron palkkiot vuodessa, johtui yksinomaan siitä, että se oli hyväksynyt kilpailua rajoittavat ehdot.

- 134 Komissio ei siten tehnyt virhettä katsoessaan, että jakelusopimuksella lisättiin sovintosopimuksella toteutetun varojen siirron kokonaismäärää, jotta Tevalle voitiin tarjota riittävä vastine siitä, että se hyväksyisi rajoittavat ehdot.
- 135 Tämän päätelmän vahvistaa myös riidanalaisen päätöksen 944 perustelukappaleessa mainitut sovintosopimukseen liittyvät Cephalonin sisäiset asiakirjat, joissa todetaan, että ”vastine käsittää Yhdistyneessä kuningaskunnassa jakelu- ja hankintasopimuksen – –” (8.12.2005 päivätty sisäinen asiakirja) ja että ”Yhdistyneessä kuningaskunnassa Teva jakelee Provigilia ja – – ja tuo vastineeksi rinnakkaismodafiniilivalmisteen markkinoille aikaisintaan vuonna 2012” (vuoden 2006 puolivälissä päivätty sisäinen asiakirja).
- 136 Jakelusopimukseen perustuvasta 2,5 miljoonan euron kertasuorituksesta on todettava seuraavaksi, että sovintosopimuksen 2.6 artiklan a kohdan i alakohdan mukaan kyseinen maksu määrittiin tunnustukseksi kuluista ja kustannuksista, jotka liittyivät Tevan valmistelemaan Cephalonin modafiniilipohjaisen valmisteen markkinoille saattamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, sekä tunnustukseksi immateriaalioikeuksia koskevasta lisenssistä.
- 137 Tästä on todettava, ettei komissio kyseenalaista riidanalaisessa päätöksessä palkkiota, joka on 20 prosenttia Tevan modafiniilipohjaisten valmisteiden myyntihinnasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, vaan kertaluonteisen maksun. Komission mukaan Cephalon ei saanut mitään varoja eikä kaupallista etua vastineeksi kertaluonteisesta maksusta.
- 138 Ensinnäkin on huomautettava olevan kiistatonta, että kertaluonteinen maksu koskee ainoastaan Tevan väitettyjä kustannuksia ja kuluja. Kantajat myönsivät hallinnollisen menettelyn aikana, ettei maksu ollut suoritettu vastineeksi immateriaalioikeuksia koskevasta lisenssistä, vaikka se mainitaan sovintosopimuksen 2.6 artiklan a kohdan i alakohdassa yhtenä kertaluonteisen maksun perusteena.
- 139 Toiseksi on todettava, ettei mikään tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sijoittuvista todisteista osoita, miten osapuolet määrittivät ”Tevan kustannukset ja menot, jotka liittyvät Cephalonin modafiniilivalmisteen valmisteluun ja/tai markkinoille saattamiseen” ja jotka Cephalonin olisi pitänyt korvata, sekä näiden kustannusten täsmällisen määrän tai sen, mitä palveluja Cephalon olisi voinut odottaa Tevalta.
- 140 Riidanalaisesta päätöksestä nimittäin ilmenee, että komissio pyysi hallinnollisen menettelyn aikana kantajia useaan otteeseen selittämään kertaluonteisen maksun tarkoituksen. Kantajat eivät kuitenkaan missään vaiheessa pystyneet yksilöimään palveluja, jotka Cephalon sai vastineeksi kertaluonteisesta maksusta, selittämään, miten tämän maksun määrä laskettiin, eivätkä edes osoittamaan, että Cephalon oli pyytänyt yksityiskohtaisia tietoja kustannuksista, joita Tevalle aiheutui sovintosopimusta koskevien neuvottelujen aikana.
- 141 Kuten komissio väittää, Tevan Yhdistyneessä kuningaskunnassa käyttämä jakelumalli vahvistaa, ettei Teva tarjonnut Cephalonille palveluja, jotka liittyvät Cephalonin modafiniilipohjaisten valmisteiden markkinoille saattamiseen, ja ettei Tevalle myöskään aiheutunut kustannuksia tästä markkinoille saattamisesta. Jakelusopimuksen perusteella Tevan jakelutehtäviin kuului nimittäin ainoastaan tilausten vastaanotto asiakkailta, tilausten teko Cephalonille, tuotteiden vastaanotto Cephalonilta sekä tuotteiden varastointi ja asiakkaille kuljettamisen varmistaminen. Cephalon suoritti kaikki muut tehtävät, kuten tuotteiden kuljetuksen Tevan varastoon, tuotteiden pakkaamisen sekä markkinointi-, mainonta- ja myynninedistämistoimet.

142 Komissio saattoi siten todeta perustellusti, että kyseinen sopimus oli myötävaikuttanut perusteettomaan varojen siirtoon.

5) Maksut oikeudenkäyntikulujen välttämiseksi

143 Sovintosopimuksen 2.5 artiklassa määrätään, että Cephalon on velvollinen suorittamaan Tevalle kaksi maksua tunnustuksena Cephalonin saamista säästöistä (esimerkiksi kustannusten, ajan ja resurssien säästymisestä), jotka johtuivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa meneillään olevien oikeusriitojen päättämisestä ja osapuolten välisen mahdollisen modafiniilioikeudenkäynnin välttämisestä muilla markkinoilla, nimittäin seuraavat maksut:

– 2,1 miljoonan Englannin punnan (n. 3,07 miljoonaa euroa) suuruinen maksu Yhdistyneessä kuningaskunnassa vireillä olevien oikeusriitojen päättämiseksi (sovintosopimuksen 2 artiklan 5 kohdan b alakohta)

– 2,5 miljoonan euron maksu mahdollisten tulevien patenttiriitojen tai muiden oikeusriitojen estämiseksi Euroopan markkinoilla ja muilla markkinoilla Yhdysvaltojen tai Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella (sovintosopimuksen 2 artiklan 5 kohdan c alakohta).

144 Sovintosopimuksen 2 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaan kyseisestä velvoitteesta vapauttamisessa otettiin huomioon tarve välttää tulevia kustannuksia, joita Cephalonille olisi aiheutunut ja joilta se näin pystyi välttymään, nimittäin ”kustannuksia, ajan ja resurssien menetystä, häiriöitä ja rasitteita, jotka liittyvät tällaisten oikeusriitojen jatkamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa”.

145 Sovintosopimuksen 4.2 artiklan mukaisesti Cephalon ja Teva vastasivat omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka liittyivät oikeusriidan ratkaisemiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

146 Tämän vuoksi komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä, ettei sovintosopimuksessa määrätty Tevalle tosiasiallisesti aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Maksuilla, joiden suuruus on 5,57 miljoonaa euroa, päätettiin oikeusriita Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja vältettiin osapuolten väliset tulevat oikeusriidat muilla markkinoilla Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen ulkopuolella. Komissio katsoi näin ollen riidanalaisen päätöksen 898 ja 899 perustelukappaleessa, että nämä kaksi maksua myötävaikuttivat varojen perusteettomaan siirtoon Tevalle.

147 Kantajien mukaan unionin tuomioistuin ei totea 30.1.2020 antamassaan tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52), etteivät tosiasialliset maksut, joilla pyritään välttämään oikeudenkäyntikuluja, ole sallittuja.

148 Ne viittaavat lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen tuomioistuimiin, jotka ovat hyväksyneet oikeudenkäyntikulujen välttämisen.

149 Komissio kiistää kantajien argumentit.

150 Unionin tuomioistuin totesi 30.1.2020 antamansa tuomion Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) 86 kohdassa, että sovintosopimuksen yhteydessä voi olla perusteltua siirtää summia, jos ne tosiasiallisesti vastaavat osapuolten väliseen riita-asiaan liittyvien kustannusten

tai haittojen korvaamista. Unionin tuomioistuin ei kuitenkaan todennut kyseisessä tuomiossa, että tätä oikeuttamisperustetta voitaisiin soveltaa myös kaikkiin mahdollisiin tuleviin tuomioistuinmenettelyihin liittyviin kustannuksiin.

- 151 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että Teva sai Cephalonilta 5,57 miljoonan euron suuruisen maksun ilman minkäänlaista vastinetta.
- 152 Kyseisen summan maksaminen ei myöskään liity Tevalle aiheutuneisiin kustannuksiin.
- 153 Tässä yhteydessä on kiistatonta, että kantajat sopivat siitä, että kukin vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan (ks. edellä 145 kohta).
- 154 Vastaavasti, jos Cephalon ja Teva olisivat jatkaneet Yhdistyneessä kuningaskunnassa meneillään olevia oikeudenkäyntejä tai aloittaneet uusia oikeudenkäyntejä muilla lainkäyttöalueilla, niille molemmille olisi aiheutunut ylimääräisiä oikeudenkäyntikuluja.
- 155 Tämän lisäksi kuitenkin sovittiin, että Cephalon maksaa lisämaksuja Tevalle (ks. edellä 143 kohta).
- 156 Kuten komissio väitti kirjelmässään ja totesi riidanalaisessa päätöksessä, ei ollut loogista, että sen lisäksi, että Teva vältti Cephalonin tavoin tulevat oikeudenkäyntikulut, se sai myös kaksi käteismaksua, joiden väitettiin vastaavan Cephalonin välttämää oikeudenkäyntikuluja.
- 157 Nämä käteismaksut eivät voi siten vastata ”tosiasiallisesti – – niiden väliseen riita-asiaan liittyvien kustannusten tai haittojen korvaamista”, mitä edellä 150 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä edellytetään.
- 158 Lisäksi on todettava komission tavoin, etteivät kantajat kiistä sitä, ettei mikään asiakirja-aineistoon sisältyvä seikka osoita, että näiden summien määrästä olisi sovittu osapuolten tekemän Cephalonin välttämää kustannuksia koskevan arvion perusteella. Asiakirja-aineistosta nimittäin ilmenee, etteivät maksut liittyneet mihinkään todelliseen tai mahdolliseen oikeudenkäyntiin. Kantajat eivät enenkään kiistä sitä, että vältettyihin oikeudenkäyntikuluihin liittyvä maksu vastasi määrää, joka oli laskettu Tevan tuomioistuinmenettelyn aikana laatimien modafiniilin myyntiä Yhdistyneessä kuningaskunnassa koskevien ennusteiden perusteella (ks. edellä 143 kohdan ensimmäinen luetelmakohta), ja ettei tämä määrä liittynyt vältettyihin mahdollisiin oikeuskäyntikuluihin. Ne eivät kiistä myöskään sitä, että kun muissa tuomioistuimissa vältettyjen oikeudenkäyntikulujen perusteella maksettavaa summaa (ks. edellä 143 kohdan toinen luetelmakohta) korotettiin, Yhdistyneen kuningaskunnan jakelusopimusta koskevaa kertaluonteista maksua pienennettiin vastaavasti, mikä johti siihen, että kyseiset summat osoitettiin uudelleen kahtena näennäisesti itsenäisenä maksuna.
- 159 Väitteestä, jonka mukaan säästyneitä kuluja vastaavat maksut hyväksytään muissa tuomioistuimissa, kuten Yhdysvaltojen tuomioistuimissa, on muistutettava, että edellä 150 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan lähtökohtaisesti vain alkuperäislääkkeen valmistajan myöntämiä korvauksia rinnakkaislääkkeiden valmistajalle aiheutuneista tosiasiallisista oikeudenkäyntikuluista tai muista kustannuksista voidaan pitää perusteltuina eikä niitä sellaisenaan voida pitää käänteisinä maksuina.

- 160 Vaikka maksuja, joiden tarkoituksena on välttää tulevat oikeudenkäyntikulut, voitaisiin pitää tietyissä tapauksissa perusteltuina, osapuolet eivät joka tapauksessa ole toimittaneet mitään vältettyjen kustannusten laskemista tai arviointia koskevia tietoja, joilla nämä maksut voitaisiin perustella.
- 161 Komissio totesi siten perustellusti, ettei maksuille, jotka Teva sai Cephalonin välttämistä oikeudenkäyntikuluista, ollut muuta uskottavaa selitystä kuin se, että ne lisäsivät Tevalle sovintosopimuksella tehdyn varojen siirron kokonaismäärää, jotta Tevalle voitiin tarjota riittävä vastine rajoittavien ehtojen hyväksymisestä.
- 162 Edellä esitetyistä arvioinneista seuraa, että komissio sovelsi riidanalaisessa päätöksessä asianmukaista oikeudellista arviointiperustetta todetessaan, ettei millään sovintosopimuksessa määrättyllä liiketoimella ollut muuta tarkoitusta kuin lisätä Tevalle sovintosopimuksella tehdyn varojen siirron kokonaismäärää, jotta tämä saataisiin hyväksymään rajoittavat ehdot. Tältä osin komissio tutki kunkin liiketoimen osalta erityisesti kantajien esittämien vaihtoehtoisten selitysten tarkoitusta ja sekä Cephalonin että Tevan intressiä toteuttaa siihen liittyvä varojen siirto. Lisäksi komissio saattoi perustellusti todeta, että kyseinen liiketoimipaketti oli riittävä kannustamaan Tevaa hyväksymään kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevat sitoumukset.
- 163 On kiistatonta, että näistä liiketoimista neuvoteltiin samanaikaisesti ja toisistaan riippuvaisella tavalla. Lisäksi on todettava, että sovintosopimus tehtiin yhtenä ainoana, oikeudellisesti sitovana sopimuksena, joka muodosti perustan kaikille kantajien tekemille sopimuksille. Neuvottelujen kulusta, jota komissio on analysoinut riidanalaisessa päätöksessä todisteiden perusteella, ilmenee lisäksi, että sekä Cephalon että Teva pyrkivät löytämään sellaisten liiketoimien yhdistelmän, joiden kokonaisarvo on riittävän hyödyllinen Tevalle, jotta se voi hyväksyä rajoittavat ehdot.
- 164 Tässä yhteydessä on muistutettava, että – kuten edellä 40 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee – tutkittaessa sitä, voidaanko alkuperäislääkkeiden valmistajien ja rinnakkaislääkkeiden valmistajien välinen sovintosopimus luokitella tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, niiden välisen liiketoimipaketin yhteydessä suoritettujen varojen siirtojen positiivisella nettosaldollalla on ratkaiseva merkitys.
- 165 Näin ollen on hylättävä kantajien argumentti, jonka mukaan komissio arvioi sovintosopimukseen sisältyviä liiketoimia ”pakettina” ”riippumatta kunkin liiketoimen täsmällisestä määrästä ja tosiasiallisesta osuudesta varojen kokonaissiirrossa”.
- 166 Kaiken edellä esitetyn perusteella sekä ensimmäinen että toinen kanneperusteen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

c) Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa

- 167 Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa koskee 30.1.2020 annetussa tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) vahvistettua toista kriteeriä, jonka mukaan se, että on olemassa toteen näytettyjä sekä kyseessä olevan sopimuksen kannalta merkityksellisiä ja ominaisia kilpailua edistäviä vaikutuksia, jotka ovat riittävän merkittäviä, jotta niiden perusteella voidaan kohtuudella epäillä kyseisen sopimuksen riittävää vahingollisuutta kilpailulle, on esteenä toteamukselle, jonka mukaan kyseessä on SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkoitukseen perustuva kilpailunrajoitus (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 107 ja 111 kohta).

- 168 Riidanalaisen päätöksen 6.9 jaksossa, joka vastaa kyseisen päätöksen 974–1012 perustelukappaleta, komissio tarkasteli 30.1.2020 annetussa tuomiossa Generics (UK) ym. (C-307/18, EU:C:2020:52) vahvistettua toista arviointiperustetta ja päätteli, ettei sovintosopimuksella voinut olla toteen näytettyjä, merkityksellisiä, riittävän merkittäviä ja varmoja kilpailua edistäviä vaikutuksia, jotka olisivat voineet herättää perustellun epäilyn kyseisen sopimuksen kilpailunvastaisesta tarkoituksesta.
- 169 Tarkemmin sanottuna komissio hylkäsi riidanalaisessa päätöksessä Cephalonin Tevalle myöntämien rinnakkaisoikeuksien väitetyt kilpailua edistävät vaikutukset sillä perusteella, että kyse oli viivästyneestä ja valvotusta tulosta modafiniilimarkkinoille (riidanalaisen päätöksen 977–981 perustelukappale), että nämä oikeudet olivat vähentäneet muiden rinnakkaislääkkeiden valmistajien kyseisille markkinoille tulon todennäköisyyttä (riidanalaisen päätöksen 982–992 perustelukappale), että Nuvigiliin liittyvä Cephalonin strategia oli heikentänyt kaikkia väitetyjä kilpailua edistäviä vaikutuksia (riidanalaisen päätöksen 993–995 perustelukappale) ja että Tevalle myönnettyt rinnakkaisoikeudet eivät olleet sovintosopimuksen pääasiallinen tarkoitus (riidanalaisen päätöksen 996–1001 perustelukappale).
- 170 Kantajat väittävät, että sovintosopimuksella oli kilpailua edistäviä vaikutuksia, jolloin se ei voi olla tavoitteeseen perustuva kilpailunrajoitus. Kantajien mukaan nämä vaikutukset johtuvat Tevalle myönnetyistä rinnakkaisoikeuksista, jotka mahdollistivat Tevan itsenäisen tulon modafiniilimarkkinoille varhaisessa vaiheessa vähintään kolme vuotta ennen Cephalonin hiukkaskokopatenttien voimassaolon päättymistä (verrattuna siihen tilanteeseen, ettei Teva olisi voittanut oikeudenkäyntiä Cephalonia vastaan). Tästä varhaisesta modafiniilimarkkinoille tulosta johtuvat kilpailua edistävät vaikutukset ovat merkityksellisiä, varmoja ja riittävän merkittäviä, kuten myös Tevan ja Cephalonin keskittymän hyväksymistä koskevasta päätöksestä ilmenee (ks. edellä 4 kohta). Tältä osin kantajat korostavat, että kyseisessä päätöksessä todettiin, että lokakuusta 2012 alkaen ”Teva voi vapaasti tuoda modafiniilin markkinoille ETA-alueella joutumatta Cephalonin vireille paneman oikeudenkäynnin kohteeksi” (kyseisen päätöksen 95 perustelukappale) ja että rinnakkaisoikeuksiensa vuoksi ”Teva – – oli ainoa kilpailija, jolla oli taattu oikeus tulla ETA:n markkinoille lokakuun 2012 ja lokakuun 2015 välisenä aikana” (kyseisen päätöksen 126 perustelukappale), minkä vuoksi Teva aiheutti komission mukaan ”kaikkein todennäköisimmin kilpailupainetta Cephalonille ainakin lokakuun 2012 ja lokakuun 2015 välisenä aikana”. Kantajien mukaan tästä seuraa lisäksi, että kilpailua edistävät vaikutukset ovat ominaisia sovintosopimukselle.
- 171 Riidanalaisessa päätöksessä esitetty komission kanta, jonka mukaan sen keskittymän hyväksymistä koskevassa päätöksessä esittämät päätelmät eivät ole merkityksellisiä käsiteltävässä asiassa, ei ole kantajien mukaan uskottava. Keskittymän hyväksymistä koskevassa päätöksessä analysoitiin nimittäin selvästi kilpailua edistäviä vaikutuksia, jotka liittyivät siihen, että Tevan varhainen tulo modafiniilimarkkinoille on varmaa, ja jotka johtuvat suoraan sovintosopimuksesta, koska siinä tutkitaan Tevan mahdollisuutta tulla modafiniilimarkkinoille joutumatta oikeustoimien kohteeksi, kun taas muihin rinnakkaislääkkeiden valmistajiin kohdistuisi edelleen tällaisen kanteen uhka.
- 172 Kantajat väittävät lisäksi, että jos sovintosopimuksella ei olisi ollut tällaista kilpailua edistävää potentiaalia, komissio ei olisi asettanut Cephalonin ostamisen ehdoksi sitä, että Teva luovuttaa modafiniiliin liittyvät oikeutensa kolmannelle osapuolelle.

- 173 Kantajat kiistävät myös muut komission toteamukset, joiden mukaan Tevan rinnakkaisoikeudet johtivat viivästyneeseen ja valvottuun markkinoille tuloon, heikensivät muiden rinnakkaislääkkeitä valmistavien mahdollisuuksia tulla markkinoille, vaarantuivat Cephalonin Nuvigil-strategian takia eivätkä olleet sopimuksen pääasiallinen tarkoitus.
- 174 Komissio kumoaa kantajien argumentit.
- 175 Kuten edellä 18 kohdasta ilmenee, Tevan rinnakkaisoikeudet ovat osa sovintosopimusta. Sovintosopimuksen 3 artiklan mukaan Cephalon sitoutui myöntämään Tevalle ”lueteltujen patenttien” nojalla ei-yksinomaisen oikeuden valmistaa, käyttää, saattaa markkinoille ja myydä rinnakkaismodafiinilivalmistettaan Yhdysvalloissa ja muilla markkinoilla (myös ETA:n markkinoilla) ja tehdä samoin modafiiniilin toimittamiseksi valmiisiin lääkkeisiin, joissa se on vaikuttavana aineena, vuodesta 2011 alkaen Yhdysvalloissa ja vuodesta 2012 alkaen muilla markkinoilla, myös ETA:n markkinoilla. Sovintosopimuksen 3.1.1 artiklassa määrätään, että Tevan rinnakkaisoikeuksia sovelletaan muilla markkinoilla, myös ETA:n markkinoilla, aikaisintaan 6.10.2012 tai kolme kalenterivuotta ennen yksinoikeuspatenttien voimassaolon päättymispäivää. Kyseisen määräyksen mukaan Tevan on maksettava Cephalonille rojaltilmaksu, joka on 10 prosenttia kaikista nettovoitoista, jotka ovat peräisin Tevan tai sen tytäryhtiöiden rinnakkaismodafiinilivalmisteiden myynnistä Yhdysvalloissa ja muilla markkinoilla näiden rinnakkaisoikeuksien voimaantulopäivänä.
- 176 Sovintosopimuksen 3.1.2 ja 3.1.3 artikla koskevat erityisesti mekanismeja, jotka aiheutuvat kolmansien osapuolten mahdollisesta varhaisesta tulosta modafiinimarkkinoille. Näiden määräysten nojalla Tevalla oli oikeus tuoda markkinoille oma modafiiniin rinnakkaisversionsa heti, kun jokin muu rinnakkaislääkkeitä valmistava yritys tulee markkinoille, riippumatta siitä, onko Cephalon antanut siihen luvan vai ei. Jos Teva edellä mainittujen määräysten mukaisesti tuo rinnakkaisvalmisteensa modafiinimarkkinoille ennen näiden oikeuksien voimaantulopäivää, sen on maksettava kyseisenä ajanjaksona rojaltilmaksuja, joita korotetaan 15 prosentilla (jos Cephalon on antanut markkinoille tulolle luvan) tai 20 prosentilla (jos markkinoille tulo tapahtuu ”riskillä” ilman Cephalonin lupaa). Määräyksessä kaavailtuihin skenaarioihin kuuluu, että Cephalon vaatii väliaikaista kieltoa tai muita korjaustoimenpiteitä. Tällaisissa tapauksissa Tevan rinnakkaisoikeudet keskeytetään (sovintosopimuksen 3 artiklan 1.3.3 kohdan a alakohta), ja Cephalon ostaa varastot takaisin Tevalta sovitulla hinnoilla (sovintosopimuksen 3 artiklan 1.3.3 kohdan b alakohta).
- 177 Ensinnäkin on todettava komission tavoin, että on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan sovintosopimus nopeutti Tevan itsenäistä markkinoille tuloa verrattuna siihen tilanteeseen, ettei se olisi voittanut oikeudenkäyntiä Cephalonia vastaan. Oikeuskäytännöstä ilmenee, että selvitettyä, ovatko kilpailua edistävät vaikutukset esteenä tarkoitukseen perustuvan kilpailunrajoituksen toteamiselle, ei ole tarpeen tutkia muita skenaarioita, kuten niitä, joissa jompikumpi osapuoli voittaa patenttiriidan. Jotta komissio voi luokitella sopimuksen tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, sen tarvitsee osoittaa ainoastaan, että sopimus on kilpailun kannalta riittävän vahingollinen, kun otetaan huomioon sopimuksen määräysten sisältö, sen tavoitteet sekä sen taloudellinen ja oikeudellinen asiayhteys (ks. vastaavasti tuomio 25.3.2021, Lundbeck v. komissio, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 140 ja 141 kohta).
- 178 Toiseksi on kiistatonta, että ennen sovintosopimuksen tekemistä Teva oli kaikkein edistynein Cephalonin kilpailija modafiinimarkkinoilla. Tevalla oli konkreettiset mahdollisuudet tulla näille markkinoille jo reilusti ennen vuotta 2012 (tarkemmin sanottuna vuonna 2005) itsenäisenä tulokkaana. Sovintosopimus poisti tämän mahdollisuuden.

- 179 Pitää paikkansa, että sovintosopimuksen ja siihen liittyvien Tevan rinnakkaisoikeuksien perusteella Tevalla oli oikeus tulla modafiniilimarkkinoille vasta vuonna 2012. Tämä markkinoille tulo ei ole vapaan kilpailun vaan näiden osapuolten sopimuksen tulosta. Näin ollen kyse ei ole varhaisesta markkinoille tulosta, jolla olisi kilpailua edistävä vaikutus, kuten kantajat väittävät. Kyseessä on ainoastaan sopimuksessa sovittu markkinoille tulo, jota lykättiin sovintosopimuksella seitsemällä vuodella ja joka antoi Cephalonille takeet siitä, ettei Teva kilpaile sen kanssa millään tavoin tänä aikana.
- 180 Tevan modafiniilimarkkinoille tuloa vuodesta 2012 alkaen ei voida myöskään rinnastaa Cephalonin kanssa suoraan kilpailevan riippumattoman toimijan tuloon kyseisille markkinoille. Yhtäältä Tevan suunniteltu tulo modafiniilimarkkinoille perustui Cephalonin myöntämään lisenssiin, ja toisaalta siitä perittiin huomattavia rojaltimeksuja, jotka olivat 10–20 prosenttia kaikkien Tevan rinnakkaismodafiniilivalmisteiden myynnistä saatavista nettotuloista. Tästä syystä oli epätodennäköistä, että Tevan ja Cephalonin välillä olisi voimakasta hintakilpailua.
- 181 Kolmanneksi on hylättävä kantajien argumentit, jotka koskevat Tevan ja Cephalonin keskittymän hyväksymisestä tehtyä päätöstä.
- 182 Ensinnäkin on todettava, että yrityskeskittymän hyväksymisestä tehdyn päätöksen viitekehys on erilainen kuin se viitekehys, johon sovintosopimuksen arviointi SEUT 101 artiklan 1 kohdan kannalta perustuu. Riidanalaisessa päätöksessä komissio arvioi sovintosopimuksen aiheuttamaa kilpailunrajoitusta ja vertasi sen vaikutusta vaihtoehtoiseen skenaarioon, jossa sovintosopimusta ei olisi tehty, kun taas Tevan ja Cephalonin keskittymää koskevassa päätöksessä sovintosopimusta pidetään itsestäänselvyytenä, ja siinä arvioidaan osapuolten keskittymän todennäköisiä kilpailuvaikutuksia lähitulevaisuudessa yrityskeskittymien valvontaa koskevien unionin sääntöjen kannalta vuodesta 2011 alkaen.
- 183 Toiseksi tässä yhteydessä ei ole yllättävää, että komissio otti huomioon sovintosopimuksen olemassaolon ja Tevan rinnakkaisoikeudet sekä totesi, että Tevalla oli joitakin sovintosopimuksesta johtuvia ”etuja”, kuten rinnakkaismodafiniilivalmisteiden markkinoille saattaminen ETA-alueella joutumatta Cephalonin vireille paneman oikeudenkäynnin kohteeksi, kun taas muilla rinnakkaisvalmisteiden valmistajilla ei ollut tällaisia etuja, vaan ne joutuivat vireille pantuihin patenttioikeudenkäynteihin, joihin liittyi myös kieltomääräyksiä. Tämä selittää, miksi komissio kyseenalaisti keskittymän hyväksymisestä tehdyn päätöksen 98 perustelukappaleessa sen, pystyivätkö muut rinnakkaislääkkeiden valmistajat kuin Teva aiheuttamaan merkittävää kilpailupainetta Cephalonin modafiniilituotteen rinnakkaisvalmisteelle lokakuun 2012 ja lokakuun 2015 välisenä aikana. Näin ollen se, että komissio katsoi keskittymän hyväksymisestä tehdyssä päätöksessä, että sovintosopimuksen tekemisen jälkeen ja siitä huolimatta Teva oli edelleen Cephalonin todennäköisin kilpailija, ei tarkoita, että Tevan rinnakkaisoikeuksilla oli komission mielestä kilpailua edistävä vaikutus.
- 184 Myöskään se, että komissio hyväksyi Tevan sitoumukset yrityskeskittymien valvontamenettelyn yhteydessä, ei tarkoita, että komissio olisi katsonut, että sovintosopimuksella ja siihen liittyvillä Tevan rinnakkaisoikeuksilla oli kilpailua edistäviä vaikutuksia. Kuten komissio perustellusti totesi, tällaisilla sitoumuksilla pyritään päinvastoin palauttamaan modafiniilimarkkinoille Cephaloniin kohdistuva kilpailupaine, jonka keskittymä oli poistanut.
- 185 Kantajien väite, jonka mukaan komissio ei ottanut riidanalaisessa päätöksessä huomioon 12.12.2018 annettua tuomiota *Krka v. komissio* (T-684/14, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2018:918), koska se katsoi lisenssinvaraisen markkinoille tulon vastaavan valvottua

markkinoille tuloa, ei voi menestyä. Kyseiseen tuomioon johtanut asia poikkeaa nimittäin nyt käsiteltävästä asiasta. Edellä mainittuun tuomioon johtaneessa asiassa rinnakkaislääkkeiden valmistajalla oli lupa tulla merkityksellisille markkinoille välittömästi, kun taas käsiteltävässä asiassa kilpailulle aiheutuva haitta johtuu siitä, että Tevan markkinoille tuloa lykättiin sovintosopimuksella lähes seitsemällä vuodella.

- 186 Lopuksi on hylättävä kantajien väite, jolla kiistetään riidanalaisessa päätöksessä esitetyt toteamukset, joiden mukaan ensinnäkin Tevan rinnakkaisoikeudet heikensivät muiden rinnakkaislääkkeitä valmistavien mahdollisuuksia tulla modafiniilimarkkinoille, toiseksi Cephalonin Nuvigil-strategia heikensi Tevan rinnakkaisoikeuksien väitettyä kilpailua edistäviä vaikutuksia ja kolmanneksi nämä oikeudet eivät olleet sovintosopimuksen pääasiallinen tarkoitus.
- 187 Tästä on todettava, että – toisin kuin kantajat väittävät – komissio ei ole vaatinut Tevaa jatkamaan oikeudenkäyntiä. Komissio ei ole myöskään väittänyt, että jos Teva olisi voittanut patenttioikeudenkäynnin, muut rinnakkaisvalmisteiden valmistajat olisivat päässeet välittömästi modafiniilimarkkinoille. Tosiasia kuitenkin on, että jos Cephalonin patentit olisi mitätöity, sekä Teva että muut valmistajat olisivat päässeet esteettä kyseisille markkinoille, ja että jos Teva olisi voittanut, myös muut valmistajat olisivat voineet hyötyä siitä.
- 188 Kantajat eivät myöskään voi kiistää sitä, että Tevalla oli rinnakkaisoikeuksiensa ansiosta mahdollisuus tulla ensimmäisenä rinnakkaismodafiniilivalmisteiden markkinoille ennen Cephalonin patenttien voimassaolon päättymistä ja ilman vaaraa joutua oikeustoimien kohteeksi. Tämä asema ensimmäisenä rinnakkaismodafiniilivalmisteiden markkinoille tulijana antoi Tevalle todennäköisesti mahdollisuuden vahvistaa asemaansa, jolloin se olisi voinut vaikeuttaa kilpailijoiden pääsyä kyseisille markkinoille esimerkiksi aggressiivisella hinnoittelustrategialla sen lisäksi, että uusi tulokas olisi saattanut joutua Cephalonin oikeustoimien kohteeksi tai kohdata muita esteitä.
- 189 Komissio otti perustellusti huomioon Cephalonin strategian, jonka mukaan modafiniilipohjaista Provigilia käyttävät potilaat ohjataan käyttämään sen toisen sukupolven tuotetta, armodafiniiliin perustuvaa Nuvigilia (strategia, jonka tarkoituksena on kompensoida rinnakkaisvalmisteiden aiheuttamaa kilpailua aikaan saamaa patenttien voimassaolon päättymistä), koska ex ante -näkökulmasta katsottuna Tevan rinnakkaisoikeudet olisivat enintään mahdollistaneet sen lisenssinvaraisen pääsyn jäljellä oleville modafiniilipotilaiden markkinoille vuoteen 2012 mennessä. Komissio saattoi näin ollen olettaa, että vaikka Tevalle myönnettyillä rinnakkaisoikeuksilla olisi kilpailua edistäviä vaikutuksia, nämä vaikutukset olisivat hyvin vähäisiä eivätkä riittäisi kyseenalaistamaan sovintosopimuksen luokittelua tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi.
- 190 Komissio hylkäsi perustellusti riidanalaisen päätöksen 996–1001 perustelukappaleessa myös kantajien väitteen siitä, että Tevan rinnakkaisoikeudet olivat sovintosopimuksen pääasiallinen tarkoitus ja edistivät kilpailua ja että rajoittavat ehdot olivat vain liitännäisiä kyseiseen sopimukseen nähden. Tältä osin väite, jonka mukaan sovintosopimus on ensisijaisesti kilpailua edistävä, on hylättävä edellä esitettyjen arvioiden perusteella, koska Tevan tulo modafiniilimarkkinoille on luokiteltava viivästyneeksi, valvotuksi ja rajoitetuksi tuloksi näille markkinoille eikä varhaiseksi tuloksi, kuten kantajat väittävät (ks. edellä 178–180 kohta). Sama koskee väitettä, joka perustuu rajoittavien ehtojen väitettyyn liitännäisluonteeseen, koska oikeuskäytännöstä ilmenee, että päätelmää, jonka mukaan sopimusta on pidettävä tarkoitukseen

perustuvana kilpailunrajoituksena, ei voida kumota sillä perusteella, että kyseisen sopimuksen tehneet yritykset vetoavat siihen, että sopimuksesta johtuvat rajoitukset ovat ainoastaan liitännäisiä (tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 96 kohta).

191 Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on siten hylättävä perusteettomana.

d) Ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa

192 Neljännessä osassa, joka sisältää kaksi väitettä, kantajat väittävät, että komissio teki tosiseikkoja koskevan ja oikeudellisen virheen, kun se sovintosopimuksen taloudellista ja oikeudellista asiayhteyttä arvioidessaan yhtäältä otti osapuolten käsityksen riita-asiasta vääristyneellä tavalla huomioon ja toisaalta katsoi, että sovintosopimukseen sisältyvät rajoittavat ehdot olivat ”soveltamisalan ulkopuolella”.

193 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan komissio esitti riidanalaisessa päätöksessä liikaa oletuksia sellaisten vähäisten todisteiden perusteella, joiden mukaan Teva oli vakuuttunut siitä, etteivät Cephalonin hiukkaskokopatentit olleet päteviä ja ettei Tevan tuote loukannut niitä, minkä vuoksi komissio päätteli, ettei Teva hyväksynyt rajoittavia ehtoja sen vuoksi, että se piti Cephalonin patenttia tai yleisemmin sen menestymismahdollisuuksia vahvoina, vaan sille väitetysti siirtyneen liiketoimien arvon vuoksi.

194 Toisessa väitteessä kantajat toteavat, että riidanalaisen päätöksen 667–678 perustelukappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan Tevan kilpailukieltositoumuksen ulottuvuus ylittää Cephalonin patenttien ulottuvuuden, on virheellinen ja epälooginen. Tältä osin kantajat viittaavat siihen, että – kuten tutkimukset osoittavat – olennaisen samankaltaisuuden saavuttamiseksi Provigilin kanssa oli välttämätöntä käyttää modafiniilihiukkasia, jotka kuuluvat Cephalonin patenteissa vaadittuun kokoluokkaan. Kilpailukieltosopimuksissa ei siksi ylitetty patenttien mahdollista ulottuvuutta.

195 Komissio kiistää kantajien väittämät virheet.

196 Ensimmäisen väitteen osalta riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että komissio tukeutui useisiin seikkoihin päätellessään, että Tevalla oli epäilyjä Cephalonin patenttiasemasta.

197 Riidanalaisessa päätöksessä todetaan tässä yhteydessä muun muassa seuraavaa:

– Teva alkoi kehittää modafiniilin rinnakkaisversiota, jonka se toi riskillä markkinoille Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 2005 (riidanalaisen päätöksen 152, 158 ja 610 perustelukappale).

– Teva totesi useaan otteeseen, etteivät Cephalonin hiukkaskokopatentit ole päteviä tai ettei sen rinnakkaismodafiniilivalmisteella loukata kyseisiä patenteja (riidanalaisen päätöksen 153–155 perustelukappale).

– Tevan tieteellinen asiantuntija totesi huhtikuussa 2003, että ”Teva on onnistunut osoittamaan bioekvivalenssin [Cephalonin modafiniilin kanssa] kehittämällä materiaalin, joka ei kuulu Cephalonin patentin soveltamisalaan” (riidanalaisen päätöksen 157 ja 611 perustelukappale).

– Cephalonin valitseman yhdysvaltalaisen laboratorion Tevan modafiniilinäytteille Yhdistyneessä kuningaskunnassa käydyn patenttimenettelyn aikana tekemät testit osoittavat,

ettei Tevan modafiniili loukannut Cephalonin hiukkaskokopatentteja (riidanalaisen päätöksen 159 ja 611 perustelukappale).

- 198 Kantajien väite, jonka mukaan komissio ei ole esittänyt riidanalaiseen päätökseen sisältyvien väitteidensä tueksi Tevan sisäistä asemaa koskevia todisteita, on siten perusteeton. Lisäksi Tevan käsitys Cephalonin patenttiasemasta on myös osoitus siitä, että sovintosopimuksen tekemiseen eivät vaikuttaneet Cephalonin patenttien vahvuus tai epävarmuus oikeudenkäynnin lopputuloksesta vaan taloudelliset kannustimet.
- 199 Toisen väitteen osalta on muistutettava, että kilpailukieltoehdon määräysten mukaan Teva sitoutui olemaan valmistamatta, markkinoimatta tai tuomatta maahan valmiita lääkkeitä, jotka sisältävät modafiniilia vaikuttavana aineena.
- 200 Kilpailukieltoesityksellä taattiin, että Teva lopettaa kaiken modafiniilipohjaisten valmisteiden valmistuksen ja markkinoinnin siitä riippumatta, perustuuko valmistus- ja markkinointiprosessi teknologiaan, jolla loukataan Cephalonin olemassa olevia patentteja.
- 201 Kantajat eivät kiistä sitä, että kilpailukieltoesitys kattaa kaikki modafiniilipohjaiset valmisteet.
- 202 Koska sitoumus koskee ”kaikkia valmiita lääkkeitä” eikä kaikkia valmiita tuotteita, joilla todennäköisesti loukataan Cephalonin modafiniilipatentteja, komissio saattoi perustellusti todeta, että Tevan sitoumus oli sen markkinakäyttäytymistä koskeva sopimus eikä pelkästään sitoumus olla loukkaamatta Cephalonin patentteja, varsinkin kun on mahdollista kehittää rinnakkaismodafiniilivalmiste, joka ei kuulu Cephalonin patenttien soveltamisalaan. Kuten komissio perustellusti väitti, Cephalon ei olisi koskaan voinut laillisesti saada näin laajoja kilpailukieltoesityksiä soveltamalla menestyksekkäästi hiukkaskokoa koskevia patentteja. Komissio ei siten tehnyt virhettä, kun se katsoi, ettei tämä sitoumus kuulu patenttien soveltamisalaan.
- 203 Toisin kuin kantajat väittävät, komission ei myöskään tarvinnut osoittaa, että Teva olisi voinut kehittää tai oli kehittänyt version, jolla ei loukata patentteja. Oli nimittäin riittävää osoittaa, että Tevalla oli tosiasialliset ja konkreettiset mahdollisuudet päästä modafiniilimarkkinoille ja että se oli siten potentiaalinen kilpailija. Kuten edellä 197 kohdassa jo todettiin, Teva katsoi lisäksi, että se oli onnistunut ”osoittamaan bioekvivalenssin [Cephalonin modafiniilin kanssa] kehittämällä materiaalin, joka ei kuulu Cephalonin patentin soveltamisalaan”. Myöskään Tevan näytteelle tehdyt testit, jotka ovat vuodelta 2005, eivät osoittaneet Cephalonin patenttien loukkaamista.
- 204 Lopuksi on todettava, että vaikka sovintosopimus ei sisältänyt sitoumuksia, joiden väitetiin kuuluvan Cephalonin modafiniilipatenttien ”soveltamisalaan”, tämä ei ole esteenä sen toteutamiselle, että kyseessä on tavoitteeseen perustuva kilpailunrajoitus. Käsiteltävässä asiassa sovintosopimuksen tarkoituksena oli pitää Teva poissa modafiniilimarkkinoilta siirtämällä varoja, joiden kokonaismäärä oli riittävän suuri, jotta Teva saatiin lykkäämään itsenäisiä pyrkimyksiään päästä näille markkinoille. Tällaisella sopimuksella, joka määrittää mahdollisten kilpailijoiden tulevan markkinakäyttäytymisen, pyritään rajoittamaan kilpailua siitä riippumatta, olisiko Cephalon voinut saavuttaa patenttioikeuden nojalla saman poissulkemisen tuomioistuimen päätöksellä (ks. vastaavasti tuomio 8.9.2016, Lundbeck v. komissio, T-472/13, EU:T:2016:449, 491–499 kohta).
- 205 Edellä esitetystä seuraa, että myös ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä ja että ensimmäinen kanneperuste on siten hylättävä kokonaisuudessaan.

2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisen ja tosiseikkoja koskevan virheen, kun se luokitteli sovintosopimuksen vaikutukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi

- 206 Toisessa kanneperusteessaan, joka jakautuu kahteen osaan, kantajat väittävät, että komissio katsoi virheellisesti, että sovintosopimus oli SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaikutukseen perustuva kilpailunrajoitus. Vaikka kantajien toista kanneperustetta ei ole ensi näkemältä tarpeen tutkia, koska ensimmäinen kanneperuste, jossa ne riitauttavat sovintosopimuksen luokittelun tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, hylättiin (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2009, T-Mobile Netherlands ym., C-8/08, EU:C:2009:343, 28–30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että käsiteltävän asian olosuhteissa on asianmukaista jatkaa toisen kanneperusteen tutkimista.
- 207 Toisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että komissio sovelsi 12.12.2018 annettuun tuomioon Krka v. komissio (T-684/14, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2018:918) viitaten virheellistä oikeudellista arviointiperustetta, kun se käytti perustana sovintosopimuksen mahdollisia vaikutuksia pyrkimättä osoittamaan sen tosiasiallisia vaikutuksia.
- 208 Kantajat riitauttavat erityisesti komission riidanalaisen päätöksen 1030 perustelukappaleessa noudattaman lähestymistavan, jonka mukaan ”kilpailua rajoittavien vaikutusten olemassaolon toteamiseksi riittää, että määritetään sopimuksen mahdolliset vaikutukset kilpailuun”. Tältä osin kantajat väittävät, että sellaisten sopimusten arvioinnissa, joita ei ole pantu täytäntöön, on tosiasiallisesti otettava huomioon näiden sopimusten ”todennäköiset” vaikutukset, kun taas jo täytäntöön pantujen sopimusten arvioinnissa on otettava huomioon niistä ”tosiasiallisesti” aiheutuneet kilpailuvaikutukset. Koska sovintosopimus oli jo pantu täytäntöön, komission olisi pitänyt edellä 207 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti analysoida sovintosopimuksesta tosiasiallisesti aiheutuneita kilpailuvaikutuksia.
- 209 Kanneperusteen toisessa osassa kantajat väittävät, ettei komissio ole osoittanut kilpailuparametreihin kohdistuvia riittävän tuntuvia vaikutuksia merkityksellisillä markkinoilla. Ensinnäkin ne kiistävät erityisesti komission soveltaman vaihtoehtoisen skenaarion. Toiseksi ne väittävät, ettei komissio osoita riidanalaisessa päätöksessä mitään sovintosopimuksen kielteistä vaikutusta.
- 210 Vaihtoehtoisesta skenaariosta on todettava, että vaikka komissio käyttää riidanalaisen päätöksen 1215 perustelukappaleessa vaihtoehtoisena skenaariona Tevan ja Cephalonin välisen oikeudenkäynnin jatkumista Yhdistyneessä kuningaskunnassa, se ei määritellyt, kumpi osapuoli olisi voittanut asian tai milloin oikeudenkäynti olisi päättynyt. Se ei myöskään todennut, että olisi voitu tehdä vähemmän rajoittava sovintosopimus.
- 211 Kantajien mukaan komission on myös osoitettava, että markkinoilla olevan modafiniilin hinnoissa, tuotannossa, innovaatiotoiminnassa, valikoimassa tai laadussa olisi eroja sen mukaan, ovatko osapuolet jatkaneet oikeudenkäyntiä vai tehneet sovintosopimuksen. Komissio ei ole kuitenkaan osoittanut, että hinnoissa oli eroja rinnakkaismodafiniilivalmisteiden tullessa markkinoille. Kantajien mukaan se ei ole myöskään osoittanut, että muut kilpailuparametrit eroaisivat toisistaan eri skenaarioissa sen mukaan, onko sovintosopimus tehty vai ei.
- 212 Kielteisistä vaikutuksista kantajat toteavat, ettei komissio ole määrittänyt yhtäkään sovintosopimuksen kielteisistä vaikutusta kilpailuparametreihin verrattuna vaihtoehtoiseen skenaarioon, jossa osapuolten välinen oikeusriita olisi jatkunut.

- 213 Tässä yhteydessä kantajat väittävät lähinnä, että komissio on yksilöinyt päivämäärät, joina Teva sai modafiniilin markkinoille saattamista koskevat luvat viidessä maassa, mutta ei ole todennut, että Teva oli tosiasiallisesti tullut markkinoille näissä maissa ennen kuin se oli saanut siihen luvan sovintosopimuksessa. Komissio ei ole myöskään esittänyt todisteita siitä, että toinen rinnakkaislääkkeiden toimittaja olisi ”kohtuullisen todennäköisesti” osallistunut modafiniilin myyntiin, eikä osoittanut, että sovintosopimus olisi vaikuttanut toiseen rinnakkaislääkkeitä valmistavaan yritykseen. Markkinatilanteesta ”riita-asian jatkumisen” tapauksessa eli komission vaihtoehtoista skenaariota vastaavasta tilanteesta kantajat toteavat, että Teva ei yksinkertaisesti olisi voinut tulla näille markkinoille, koska se oli hyväksynyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa käydyssä riita-asian yhteydessä alustavan kiellon olla myymättä modafiniilia kyseisessä maassa Yhdistyneen kuningaskunnan patenttituomioistuimessa vireillä olevan menettelyn aikana, kuten komissio on myöntänyt. Kantajien mukaan sovintosopimuksella ei siis sellaisenaan ollut mitään vaikutusta kilpailuparametreihin modafiniilimarkkinoilla. Ilman rinnakkaisvalmisteiden tosiasiallista markkinoille tuloa modafiniilin hinnat ja kaikki muut kilpailuparametrit olisivat kuitenkin komission oman analyysin mukaan pysyneet samoina skenaariossa, jossa sovintosopimus tehdään, ja skenaariossa, jossa osapuolet jatkavat oikeudenkäyntiä.
- 214 Komissio katsoo, että tämän kanneperusteen molemmat osat ovat perusteettomia ja että ne on hylättävä.
- 215 Toisella kanneperusteellaan, jonka molempia osia on tarkasteltava yhdessä, kantajat riitauttavat komission riidanalaisessa päätöksessä esittämän toteamuksen, jonka mukaan sovintosopimus oli myös vaikutukseen perustuva kilpailunrajoitus.
- 216 Aluksi on todettava, että komissio muistutti riidanalaisen päätöksen 7 jaksossa yleisistä periaatteista, jotka koskevat analyysia, joka on suoritettava sen määrittämiseksi, onko sopimus ja erityisesti patenttialan sovintosopimus SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaikutukseen perustuva kilpailunrajoitus, ja että se sovelsi niitä käsiteltävään asiaan kyseisen päätöksen 8 jaksossa. Jälkimmäisessä jaksossa se määritteli ensin tuotemarkkinat ja niiden maantieteellisen ulottuvuuden (mainitun päätöksen 8.1 jakso) ja yksilöi markkinoiden rakenteen sekä Cephalonin, Tevan ja muiden mahdollisten kilpailijoiden aseman näillä markkinoilla. Tästä seuraa, että Cephalonilla oli markkinavoimaa ainoana modafiniilin tuottajana ja että Teva oli edistynein kilpailija (kyseisen päätöksen 8.2 jakso). Tämän jälkeen komissio esitti analyysinsa kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevista ehdoista sekä siitä, miten ne saatiin aikaan ja miten ne vaikuttivat Tevan markkinakäyttäytymiseen. Kävi ilmi, että nämä ehdot rajoittivat Tevan riippumattomuutta ja näin ollen estivät sitä pääsemästä modafiniilimarkkinoille rinnakkaisvalmisteilla ja rajoittivat sen mahdollisuuksia jatkaa Cephalonin patenttien riitauttamista (kyseisen päätöksen 8.3 jakso). Komissio viittaa päätöksen 8.4 jaksossa kilpailutilanteeseen, joka olisi vallinnut ilman sovintosopimusta, ja päättelee sen 8.5 jaksossa, että sovintosopimus on vaikutukseen perustuva kilpailunrajoitus.
- 217 Kantajat eivät riitauta markkinoiden määritelmää, markkinoiden rakennetta tai Tevan tai Cephalonin asemaa näillä markkinoilla.
- 218 Kantajat eivät siis kiistä sitä, että Teva oli Cephalonin potentiaalinen kilpailija.
- 219 Toinen kanneperuste koskee näin ollen ainoastaan sitä, oliko yhtäältä sovintosopimuksesta modafiniilimarkkinoilla käytävään kilpailuun mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset osoitettu riittävällä tavalla, jotta komissio saattoi todeta riidanalaisessa päätöksessä vaikutukseen perustuvan kilpailunrajoituksen olemassaolon (ensimmäinen osa), ja oliko toisaalta komission

kyseisessä päätöksessä soveltama vaihtoehtoinen skenaario asianmukainen ja saattoiko komissio sen perusteella osoittaa sovintosopimuksesta modafiniilimarkkinoilla käytävään kilpailuun aiheutuvat kielteiset vaikutukset (toinen osa).

- 220 On muistutettava, että SEUT 101 artiklassa kielletään sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua sisämarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy sisämarkkinoilla.
- 221 Kuten komissio muistutti riidanalaisen päätöksen 1020 perustelukappaleessa, vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan, että arvioitaessa, onko jotakin sopimusta pidettävä kiellettyinä sen kilpailua vääristävien vaikutusten vuoksi, on tutkittava, millaisiksi todelliset kilpailuolosuhteet muodostuisivat ilman kyseistä sopimusta (ks. tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 161 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 222 Tätä varten on otettava huomioon se konkreettinen kehys, johon tarkasteltavana oleva menettelytapa kuuluu, erityisesti se taloudellinen ja oikeudellinen asiayhteys, jossa kyseessä olevat yritykset toimivat, vaikutuksen kohteena olevien tavaroiden tai palvelujen luonne sekä kyseessä olevien markkinoiden toiminnan tosiasialliset edellytykset ja markkinoiden rakenne (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 165 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 223 Teorian siitä tilanteesta, joka toteutuisi ilman kyseistä sopimusta, on oltava realistinen. Tämän vuoksi voidaan tarvittaessa ottaa huomioon markkinoilla mahdollisesti toteutuva kehityskulku tämän sopimuksen puuttuessa (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 166 kohta).
- 224 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan lisäksi, että kilpailua rajoittavat vaikutukset voivat olla sekä todellisia että potentiaalisia, mutta niiden on joka tapauksessa oltava riittävän tuntuja (ks. tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 117 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 225 Käsiteltävässä asiassa kantajat väittävät, että komissio sovelsi riidanalaisessa päätöksessä virheellistä oikeudellista arviointiperustetta, koska se tukeutui yksinomaan sovintosopimuksen potentiaalisiin vaikutuksiin.
- 226 Edellä 224 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella tämä argumentti ei voi menestyä.
- 227 Tästä oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että on mahdollista vedota potentiaalisen markkinoille tulijan aiheuttamaan potentiaaliseen kilpailuun, joka ei voi kyseinen sopimuksen vuoksi toteutua, ja merkityksellisten markkinoiden rakenteeseen.
- 228 Kuten edellä 218 kohdassa todettiin, kantajat eivät kiistä sitä, että Teva oli sovintosopimuksen tekoajankohtana Cephalonin potentiaalinen kilpailija modafiniilimarkkinoilla. Kuten komissio huomautti riidanalaisen päätöksen 1027–1032 ja 1244–1257 perustelukappaleessa, sovintosopimuksen täytäntöönpano siis poisti Tevan ja Cephalonin välisen mahdollisen kilpailun.
- 229 Oikeuskäytännöstä ilmenee tässä yhteydessä, ettei SEUT 101 artiklalla pyritä suojaamaan ainoastaan tosiasiallista vaan myös mahdollista kilpailua (tuomio 14.4.2011, Visa Europe ja Visa International Service v. komissio, T-461/07, EU:T:2011:181, 68 kohta).

- 230 Riidanalaisesta päätöksestä käy lisäksi ilmi, että komissio on ottanut huomioon sen, miten sovintosopimus pantiin tosiasiallisesti täytäntöön, ja sen, miten markkinat olivat sittemmin muuttuneet (ks. jäljempänä 247 kohta).
- 231 Seuraavaksi on hylättävä myös kantajien väite, jonka mukaan komissio ei määrittänyt vaihtoehtoisessa skenaariossaan, kumpi osapuoli olisi voittanut Tevan ja Cephalonin välisen oikeusriidan Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai milloin se olisi päättynyt. Sama koskee niiden väitettä, jonka mukaan komissio ei ole todennut, että osapuolten välillä olisi voitu tehdä kilpailua vähemmän rajoittava sovintosopimus.
- 232 Kun otetaan huomioon se taloudellinen ja oikeudellinen asiayhteys, jossa kantajat toimivat, ja erityisesti niiden näkemys patenttiasemastaan tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sekä modafiniilimarkkinoiden tosiasialliset toimintaedellytykset ja rakenne, myös Tevan asema kaikkein kehittyneimpänä Cephalonin kilpailullisena uhkana, komissio katsoi nimittäin riidanalaisessa päätöksessä, että todennäköinen vaihtoehtoinen skenaario ilman sovintosopimusta oli kantajien välisen patenttiriidan jatkuminen.
- 233 Komissio näin ollen oletti, että Tevan ja Cephalonin välinen potentiaalinen kilpailu säilyy ja että Tevalla oli todellisia ja konkreettisia mahdollisuuksia päästä modafiniilimarkkinoille. Se vertasi siksi sovintosopimuksesta johtuvaa kilpailutilannetta siihen kilpailutilanteeseen, joka olisi todennäköisesti toteutunut, jos sovintosopimusta ei olisi tehty.
- 234 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa vaihtoehtoisen skenaarion laatiminen ei edellytä minkäänlaista lopullista toteamusta rinnakkaislääkkeiden valmistajan menestymismahdollisuuksista patenttioikeudenkäynnissä tai edes vähemmän rajoittavan sopimuksen tekemisen todennäköisyydestä (tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 119 kohta).
- 235 Vaihtoehtoisen skenaarion tarkoituksena on nimittäin ainoastaan osoittaa kyseisen rinnakkaislääkkeiden valmistajan realistiset käyttäytymismahdollisuudet ilman kyseessä olevaa sopimusta. Vaikka mainittu skenaario ei voi olla riippumaton kyseisen valmistajan menestymismahdollisuuksista patenttioikeudenkäynnissä tai sellaisen sopimuksen tekemisen todennäköisyydestä, jolla rajoitetaan kilpailua vähemmän kuin tämän valmistajan ja alkuperäislääkkeiden valmistajan välillä tosiasiallisesti tehdyllä sopimuksella, nämä seikat ovat kuitenkin vain muiden ohella huomioon otettavia seikkoja markkinoiden todennäköisen toiminnan ja niiden rakenteen määrittämiseksi tilanteessa, jossa kyseessä olevaa sopimusta ei ole tehty (tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 120 kohta).
- 236 Näin ollen sen osoittamiseksi, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien kaltaisilla sovintosopimuksilla on tuntuvia potentiaalisia tai todellisia vaikutuksia kilpailuun, komission tehtävänä ei ole todeta, että näiden sopimusten osapuolena oleva rinnakkaislääkkeiden valmistaja olisi todennäköisesti voittanut patenttioikeudenkäynnin tai että kyseisten sopimusten osapuolet olisivat todennäköisesti tehneet vähemmän rajoittavan sovintosopimuksen (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 121 kohta).
- 237 Lopuksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä yksilöinyt sovintosopimuksesta modafiniilimarkkinoilla käytävälle kilpailulle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia.

- 238 Kuten edellä 223 ja 235 kohdassa jo todettiin, komission oli osoitettava realistisesti, millainen kilpailutilanne modafiniilimarkkinoilla olisi mahdollisesti ollut, jos sovintosopimusta ei olisi tehty.
- 239 Kuten komissio on perustellusti väittänyt, tässä yhteydessä merkittävän potentiaalisen kilpailun lähteen poistumisesta sovintosopimuksen seurauksena ja siitä johtuvasta markkinoille tulon viivästyisestä voi jo sinänsä aiheutua kielteisiä vaikutuksia kilpailuparametreihin ja erityisesti hintoihin.
- 240 Sovintosopimuksen kielteiset vaikutukset modafiniilimarkkinoilla käytävään kilpailuun esitetään riidanalaisen päätöksen 1213–1253 perustelukappaleessa.
- 241 Tältä osin komissio viittaa riidanalaisessa päätöksessä siihen, että Teva oli Cephalonin edistynein potentiaalinen kilpailija modafiniilimarkkinoilla ja että sillä oli todelliset ja konkreettiset mahdollisuudet päästä näille markkinoille (riidanalaisen päätöksen 8.2.2 ja 8.4 jakso, erityisesti 1216 perustelukappale ja sitä seuraavat perustelukappaleet). Kuten asiakirja-aineistosta ilmenee, Teva, joka oli suunnitellut modafiniilimarkkinoille tuloa eri maissa (kuten Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Alankomaissa ja Ruotsissa), oli sovintosopimuksen tekoajankohtana hakenut tätä varten näissä maissa rinnakkaisvalmisteelleen markkinoille saattamista koskevia lupia, jotka se sai vuosina 2005–2009, ja se oli jo tuonut kyseisen valmisteon markkinoille Yhdistyneessä kuningaskunnassa riskillä saatuaan siellä markkinoille saattamista koskevan luvan 6.6.2005.
- 242 On kuitenkin muistutettava, että rajoittavat ehdot estivät Tevan pääsyn modafiniilimarkkinoille. Kilpailukieltoehto esti Tevaa harjoittamasta minkäänlaista kaupallista toimintaa rinnakkaismodafiniilivalmisteiden alalla, kun taas riitauttamatta jättämistä koskeva ehto poisti sen aiheuttaman kilpailun uhan (riidanalaisen päätöksen 1200–1212 perustelukappale).
- 243 Lisäksi nämä sitoumukset tehtiin tilanteessa, jossa Teva katsoi, ettei sen rinnakkaisvalmiste loukkaa Cephalonin patenteja ja etteivät Cephalonin patentit olleet päteviä, mikä merkitsee sitä, että sovintosopimukseen sisältyvät rajoittavat ehdot eivät olleet seurausta patentin vahvuutta koskevaan käsitykseen perustuvasta todellisesta arvioinnista, vaan ne johtuivat kyseisen sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettuihin liiketoimiin liittyvästä merkittävästä varojen siirrosta (riidanalaisen päätöksen 691–694, 1208 ja 1209 perustelukappale).
- 244 Tässä yhteydessä on muistutettava, että patentin pätevyyden ja ulottuvuuden riitauttaminen kuuluu tavanomaiseen kilpailuun lääkealalla (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, Generics (UK) ym., C-307/18, EU:C:2020:52, 81 kohta).
- 245 Komissio saattoi siten katsoa perustellusti riidanalaisen päätöksen 1226 perustelukappaleessa, että ilman sovintosopimusta Teva olisi todennäköisesti edelleen puolustanut asemaansa osapuolten välisessä patenttioikeudenkäynnissä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja jatkanut pyrkimyksiään päästä modafiniilimarkkinoille, mikä olisi vaikuttanut myös sen todennäköisyyteen, että kyseisille markkinoille tulee muita potentiaalisia rinnakkaismodafiniilivalmisteiden toimittajia.
- 246 Tästä on huomautettava, kuten komissio perustellusti totesi riidanalaisen päätöksen 1245 perustelukappaleessa, että koska sovintosopimuksella poistettiin Cephaloniin kohdistuva merkittävin kilpailupaine, sillä todennäköisesti suojeltiin Cephalonia hintakilpailulta, jota kilpailevat rinnakkaislääkkeiden valmistajat olisivat aiheuttaneet. Jos Teva olisi tullut markkinoille, se olisi rinnakkaisvalmisteita valmistavien markkinoille tulijoiden tavanomaisen liiketoimintamallin mukaisesti todennäköisesti kilpaillut hinnalla Cephalonin kaltaisten alkuperäislääkkeiden valmistajien kanssa.

- 247 Riidanalaisen päätöksen 8.4.3 jaksossa (kyseisen päätöksen 1244–1253 perustelukappale) komissio havainnollistaa tätä hintakilpailua viittaamalla hintaeroihin ennen rinnakkaislääkkeiden valmistajien tuloa kyseisten maiden lääkemarkkinoille ja sen jälkeen.
- 248 Tältä osin komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä, että Teva ei ollut ainoastaan Cephalonin potentiaalinen kilpailija modafiniilimarkkinoilla, vaan myös Cephalonin kehittynein kilpailullinen uhka näillä markkinoilla. Komissio päätteli siten perustellusti, että sovintosopimus oli poistanut kilpailun vaaran ja estänyt Tevan tulon modafiniilimarkkinoille, mikä vaikutti kielteisesti kilpailuun näillä markkinoilla. Tevan markkinoille tulo olisi todennäköisesti alentanut modafiniilin hintoja. Analyysi modafiniilimarkkinoiden kehityksestä sen jälkeen, kun muut rinnakkaislääkkeiden valmistajat tulivat muutama vuosi myöhemmin markkinoille, vahvistaa tämän analyysin paikkansapitävyyden.
- 249 Riidanalaisen päätöksen taulukoista, erityisesti taulukosta 21, käy todellakin ilmi, että modafiniilin keskihinnat laskivat merkittävästi sopimuksen täytäntöönpanokauden lopussa, kun rinnakkaislääkkeiden valmistajat tulivat markkinoille. On siis erittäin todennäköistä, että vaikutus olisi ollut sama, jos Teva ei olisi allekirjoittanut sovintosopimusta ja olisi tullut aikaisemmin modafiniilimarkkinoille rinnakkaisvalmisteellaan.
- 250 Kuten komissio väittää, hintoihin kohdistuvat vaikutukset voidaan havaita vasta tosiasiallisen markkinoille tulon jälkeen, sillä potentiaalinen kilpailu ei alenna hintoja.
- 251 Komissio ei näin ollen voinut havaita sovintosopimuksen todellisia vaikutuksia modafiniilimarkkinoilla käytävään kilpailuun vertaamalla näillä markkinoilla ennen sopimuksen tekemistä vallinnutta potentiaalista kilpailutilannetta samoilla markkinoilla sopimuksen tekemisen jälkeen vallinneeseen tilanteeseen, jossa potentiaalista kilpailua ei ollut.
- 252 Tässä yhteydessä kantajien argumentti, jonka mukaan Teva ei olisi missään tapauksessa voinut tulla modafiniilimarkkinoille, koska se oli suostunut alustavaan kieltomääräykseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuolloin vireillä olleessa patenttioikeudenkäynnissä, ei voi menestyä. Komission tavoitin on todettava, että Teva hyväksyi tämän määräyksen ainoastaan kyseisen oikeudenkäynnin keston osalta, ja ettei komission käyttämä vaihtoehtoinen skenaario perustunut siihen, että oikeudenkäynti olisi jatkunut loputtomiin, vaan siihen, että ilman sovintosopimusta Tevan ja Cephalonin välillä olisi voinut olla edelleen kilpailua, koska oikeudenkäynti olisi jatkunut ja Tevalla olisi ollut todellinen ja konkreettinen mahdollisuus päästä modafiniilimarkkinoille.
- 253 Vastaavasti kantajien väite, jonka mukaan komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä osoittanut, että Teva oli tosiasiallisesti tullut markkinoille niissä maissa, joissa se oli saanut markkinoille saattamista koskevan luvan, on merkityksetön. Se, että Teva oli saanut nämä luvat, osoittaa, että se oli Cephalonin potentiaalinen kilpailija modafiniilimarkkinoilla ja että se olisi tullut näille markkinoille, jos se olisi tehnyt sovintosopimusta Cephalonin kanssa.
- 254 Kantajien väitteistä, jotka koskevat muita rinnakkaismodafiniilivalmisteiden valmistajia, on todettava, että komission riidanalaisessa päätöksessä tekemästä analyysistä ilmenee, etteivät ne olleet sovintosopimuksen tekoajankohtana vielä valmiita tulemaan modafiniilimarkkinoille. On kuitenkin kiistatonta, että ne olivat kehittämässä omia rinnakkaismodafiniilivalmisteitaan, jotta ne voisivat jonkin ajan kuluttua tulla näille markkinoille. Lisäksi sovintosopimuksen pääasiallisena vaikutuksena oli se, ettei Cephalonin ja sille modafiniilimarkkinoilla sopimuksen tekoajankohtana suurimman kilpailullisen uhan muodostaneen Tevan välillä ollut enää potentiaalista kilpailua.

255 Edellä esitetyn perusteella toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee SEUT 101 artiklan 3 kohdan virheellistä soveltamista

256 Kolmannessa, toissijaisesti esitetystä kanneperusteesta kantajat väittävät, että riidanalaisessa päätöksessä on tehty arviointivirhe siltä osin kuin siinä katsotaan, ettei sovintosopimus täytä SEUT 101 artiklan 3 kohdassa määrättyjä vapautuksen edellytyksiä.

257 Ensimmäiseksi kantajat väittävät, että sovintosopimus edisti rinnakkaislääkkeiden tuotannon tai jakelun parantumisesta. Ensinnäkin mainitun sopimuksen tarkoituksena oli ex ante -näkökulmasta katsottuna nopeuttaa Tevan varhaista pääsyä rinnakkaisvalmisteiden markkinoille sillä realistisella oletuksella, että Cephalonin hiukkaskokopatentit ovat voimassa. Toiseksi sovintosopimus mahdollisti lisäarvoa tuovat liiketoimet.

258 Toiseksi kantajat väittävät, että sovintosopimus ja liiketoimet hyödyttävät kuluttajia ja koko yhteiskuntaa. Sovintosopimus lisäsi rinnakkaislääkkeiden kilpailua varhaisemmassa vaiheessa. Lisäksi liiketoimet nopeuttivat Azilectin saatavuutta Parkinsonin tautia sairastavien potilaiden hyväksi ja lisäsivät modafiniilipohjaisten valmisteiden saatavuutta vaikuttavan aineen lisäkapasiteetin toimituksen ansiosta, jolloin kolmen arvokkaan modafiniilipohjaisen lääkkeen osalta välttyttiin patentinloukkausta koskevalta riskiltä.

259 Kolmanneksi kantajat väittävät, ettei sovintosopimuksessa asetettu mitään rajoituksia, jotka eivät olleet välttämättömiä edellä mainittujen tehokkuusetujen ja hyötyjen saavuttamiseksi.

260 Neljänneksi sovintosopimus ei kantajien mukaan mahdollistanut kilpailun poistamista merkittävältä osalta kysymyksessä olevia tuotteita. Sopimuksen tarkoituksena oli päinvastoin mahdollistaa Tevan pääsy markkinoille. Kyseinen sopimus ei myöskään vaikuta millään tavoin muiden rinnakkaislääkkeiden valmistajien pyrkimykseen kilpailla markkinoilla.

261 Komissio kiistää kantajien argumentit.

262 SEUT 101 artiklan 3 kohdassa määrätään SEUT 101 artiklan 1 kohdan määräysten soveltamista koskevasta poikkeuksesta, jonka nojalla 3 kohdassa määrätty edellytykset täyttävät 1 kohdassa tarkoitetut sopimukset eivät ole kiellettyjä.

263 SEUT 101 artiklan 3 kohdan soveltaminen edellyttää neljän kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä. Edellytyksenä on ensinnäkin, että asianomainen sopimus osaltaan tehostaa tuotantoa tai kyseessä olevien tuotteiden jakelua taikka edistää teknistä tai taloudellista kehitystä, toiseksi, että se jättää kuluttajille kohtuullisen osuuden näin saatavasta hyödystä, kolmanneksi, että sillä ei aseteta asianomaisille yrityksille rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä, ja neljänneksi, että sillä ei anneta näille yrityksille mahdollisuutta poistaa kilpailua merkittävältä osalta kysymyksessä olevia tuotteita.

264 [SEUT 101 ja SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 2 artiklan mukaan ”[SEUT 101 artiklan 3 kohdan] edellytysten täyttymistä koskeva todistustaakka kuuluu – – sille yritykselle tai yritysten yhteenliittymälle, joka vetoaa kyseisestä kohdasta johtuvaan etuun”.

- 265 Todistustaakka on siis yrityksellä, joka haluaa, että SEUT 101 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeusta sovelletaan siihen. Tosiseikat, joihin kyseinen yritys vetoaa, voivat kuitenkin olla sellaisia, että toisen osapuolen velvollisuutena on esittää selitys tai perustelu, jonka puuttuessa on mahdollista päätellä, että todistustaakka on täytetty (ks. vastaavasti tuomio 6.10.2009, GlaxoSmithKline Services ym. v. komissio ym., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P ja C-519/06 P, EU:C:2009:610, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 266 Kuten riidanalaisen päätöksen 1269 perustelukappaleesta ja sitä seuraavista perustelukappaleista ilmenee, komissio tutki käsiteltävässä asiassa, voidaanko siihen soveltaa SEUT 101 artiklan 3 kohtaa.
- 267 Komissio katsoi perustellusti, etteivät kantajien esittämät väitteet ja todisteet osoittaneet, että sovintosopimus siihen liittyvine liiketoimineen toi riittäviä tehokkuusetuja.
- 268 Edellä 263 kohdassa mainittuun ensimmäiseen edellytykseen liittyvä kantajien argumentti, jonka mukaan sovintosopimus aikaisti Tevan markkinoille tuloa kolmella vuodella ja mahdollisti arvoa lisäävät liiketoimet, on hylättävä.
- 269 Kuten ensimmäistä kanneperustetta tarkasteltaessa todettiin, sovintosopimus ja Cephalonin Tevalle kyseisen sopimuksen yhteydessä myöntämät rinnakkaisoikeudet eivät edistäneet vaan päinvastoin viivästyttivät Tevan tuloa modafiniilimarkkinoille ja siten rinnakkaislääkkeiden valmistajien kilpailua näillä markkinoilla.
- 270 Hyväksymällä sovintosopimuksen Teva luopui yrityksistään tulla modafiniilimarkkinoille itsenäisenä toimijana, vaikka se oli jo kehittänyt rinnakkaismodafiniilivalmisteen, jolla ei sen mielestä loukattu Cephalonin patenteja, jopa tuonut sen markkinoille ja jättänyt tätä valmistetta koskevia myyntilupahakemuksia useissa maissa. Se, että Tevan ja Cephalonin välisen patenttioikeudenkäynnin lopputulos Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ollut varma, ei muuta tätä päätelmää millään tavoin. Kuten edellä 244 kohdassa todettiin, lääkealan kilpailulle on nimittäin ominaista myös se, että lääkkeiden ja niiden vaikuttavien aineiden patenttien pätevyys riitautetaan.
- 271 Sovintosopimukseen sisältyvien liiketoimien osalta komissio selitti riidanalaisen päätöksen 1293–1298 perustelukappaleessa, miksi ne eivät olleet edistäneet rinnakkaismodafiniilivalmisteiden tuotannon tai jakelun parantumista. Kantajat eivät perustele millään tavoin, miksi ne pitivät komission esittämää perustelua virheellisenä.
- 272 Vaikka sovintosopimukseen sisältyvillä eri liiketoimilla olisikin ollut kantajien kannalta kaupallista arvoa tai logiikkaa, niihin ei joka tapauksessa liittynyt välttämättä sellaisia tehokkuusetuja, joiden vuoksi kyseiseen sopimukseen olisi perusteltua soveltaa poikkeusta SEUT 101 artiklan 3 kohdan nojalla. Kuten [SEUT 101 artiklan 3 kohdan] soveltamisesta annettujen suuntaviivojen (EUVL 2004, C 101, s. 97) 49 kohdasta ilmenee tältä osin, ”tehokkuusetuja [ei] arvioida osapuolten subjektiivisesta näkökulmasta”, sillä vain objektiiviset edut voidaan ottaa huomioon.
- 273 Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi perustellusti, ettei SEUT 101 artiklan 3 kohdassa määrätyn poikkeuksen ensimmäinen edellytys täyty käsiteltävässä asiassa. Koska SEUT 101 artiklan 3 kohdassa määrätty neljä edellytystä ovat kumulatiivisia, kantajien kolmea muuta edellytystä koskevat argumentit on hylättävä tehottomina.
- 274 Kolmas kanneperuste on näin ollen hylättävä.

4. Neljäs kanneperuste, joka koskee kantajille määrättyjä sakkoja

275 Toissijaisesti esitetystä neljännessä kanneperusteesta kantajat väittävät, että komissio on loukannut oikeusvarmuuden, taannehtivuuskiellon ja luottamuksensuojan periaatteita sekä nullum crimen, nulla poena sine lege -periaatetta, kun se määräsi niille riidanalaisessa päätöksessä huomattavia sakkoja. Kanneperusteen ensimmäisessä osassa ne vaativat kyseisten sakkojen kumoamista kokonaisuudessaan. Toisessa osassa Teva vaatii kumoamaan sille määrätyn sakon olennaisilta osin.

a) Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa

276 Kantajat väittävät, että edellä 275 kohdassa mainitut periaatteet edellyttävät, että komissio pidättäytyy määräämästä sakkoa silloin, kun asianomaiset yritykset eivät voineet kohtuudella ennakoita väitetyn rikkomisen tekohetkellä, että kyseessä olevalla menettelyllä rikotaan EU:n kilpailuoikeutta.

277 Kantajien mielestä näin oli käsiteltävässä asiassa. Kantajat toteavat nimittäin toimineensa sovintosopimuksen tekoajankohtana sellaisessa oikeudellisessa ympäristössä, jossa SEUT 101 artiklaa ei ollut koskaan sovellettu tämäläisiin sopimuksiin. Kantajat katsovat lisäksi, että Teva saattoi perustellusti tukeutua Yhdysvalloissa saatavilla olleisiin ohjeisiin, koska unionin kilpailuoikeudessa ei ollut ennakkotapauksia eikä komissio ollut antanut tietoa patenttialan sovintosopimusten laillisuudesta unionin oikeuden perusteella.

278 Kantajat väittävät lisäksi, ettei sovintosopimus ollut sopimus, jossa alkuperäislääkkeiden valmistaja suorittaa käteismaksun rinnakkaislääkkeiden valmistajalle. Jokainen kyseiseen sopimukseen sisältynyt liiketoimi perustui omiin itsenäisiin kaupallisiin perusteluihinsa, joten sopimus ei perustunut yhteen ainoaan markkinoiden jakamista koskevaan yleistavoitteeseen. Lopuksi kantajat toteavat, että riidanalaiseen päätökseen sisältyvät komission arvioinnit ovat ristiriidassa sen patenttijärjestelyjen seuranta ja valvonta koskevassa seitsemännessä selonteossa esittämien omien päätelmien kanssa. Kyseinen selonteko liittyi asetuksen N:o 1/2003 17 artiklan nojalla toteutettuun lääkealan tutkimukseen, jonka tarkoituksena oli saada yhtäältä selville syyt kyseisen alan innovoinnin, jota mitataan markkinoille tulevien uusien tuotteiden lukumäärällä, vähenemiseen ja toisaalta tiettyjen rinnakkaislääkkeiden myöhäiseen markkinoille tulemiseen. Kantajien mukaan komissio nimittäin totesi kyseisessä selonteossa, että alkuperäislääkkeiden valmistajien ja rinnakkaislääkkeiden valmistajien välillä tehtyjen sovintosopimusten arviointi kilpailuoikeuden näkökulmasta on monitahoista.

279 Komissio kiistää kantajien argumentit.

280 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että yritykselle voidaan määrätä seuraamus SEUT 101 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvasta menettelystä, jos yritys ei voinut olla tietämättä, että sen menettely rajoittaa kilpailua, riippumatta siitä, tiesikö se rikkovansa EUT-sopimuksen kilpailusääntöjä. Näin ollen riittää, että kyseinen yritys kykeni määrittämään, että sen menettely rajoitti kilpailua SEUT 101 artiklan 1 kohdan perusteella (ks. vastaavasti tuomio 25.3.2021, Lundbeck v. komissio, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 156–158 kohta).

281 Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että vaikka oikeusvarmuuden periaatteen ja nullum crimen, nulla poena sine lege -periaatteen mukaan unionin lainsäädännön on oltava selkeää ja täsmällistä, jotta ne, joita asia koskee, voivat yksiselitteisesti saada tiedon siitä johtuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä niiden johdosta asianmukaisiin toimenpiteisiin, niitä ei voida tulkita

siten, että niissä kiellettäisiin rikosoikeudellista vastuuta koskevien sääntöjen asteittainen selkeyttäminen oikeuskäytännössä esitetyillä tulkinnoina, kunhan kyseiset tulkinnat ovat kohtuullisesti ennakoitavissa (tuomio 25.3.2021, Lundbeck v. komissio, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 166 kohta).

- 282 Ensimmäistä kanneperustetta käsiteltäessä todettiin, että sovintosopimuksen tarkoituksena oli sulkea Teva ainakin väliaikaisesti pois modafiinimarkkinoilta Cephalonin kilpailijana. Markkinoiden sulkemista koskevat sopimukset ovat kuitenkin äärimmäinen muoto markkinoiden jakamisesta ja tuotannon rajoittamisesta, jotka nimenomaisesti kielletään SEUT 101 artiklan 1 kohdassa.
- 283 Kantajat eivät näin ollen voineet olla tietämättä siitä, että sovintosopimuksen tekeminen oli unionin kilpailuoikeuden kannalta ongelmallista siltä osin kuin se sisälsi kilpailukieltoa ja riitauttamatta jättämistä koskevia ehtoja.
- 284 Tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa muilla kantajien esittämillä argumenteilla.
- 285 Erityisesti kantajien väite, jonka mukaan sovintosopimuksen tekoajankohtana valtaosa yhdysvaltalaisista tuomioistuimista ei pitänyt patenteja koskevia sovintosopimuksia kilpailuoikeuden vastaisina, on merkityksetön. Käsiteltävässä asiassa ainoastaan EU:n kilpailuoikeudella oli nimittäin merkitystä SEUT 101 artiklan soveltamisen kannalta, joten yhdysvaltalaisen tuomioistuimen ratkaisuja ei tarvinnut ottaa huomioon. Kuten komissio perustellusti totesi riidanalaisen päätöksen 1364 perustelukappaleessa, Yhdysvaltojen oikeuskäytäntö ei myöskään ollut yksimielinen sovintosopimuksen tekoajankohtana, ja Federal Trade Commission (Yhdysvaltojen kilpailuvirasto) kyseenalaisti käänteistä maksua vastaan tehtävät sovintosopimukset Yhdysvaltojen kilpailuoikeuden nojalla, joten kantajat eivät missään tapauksessa voineet vedota Yhdysvaltojen kilpailuoikeuteen perustuviin selkeisiin suuntaviivoihin.
- 286 Myöskään kantajien väite, jonka mukaan riidanalainen päätös oli ristiriidassa patenttiasetusten seuranta- ja valvontaa koskevassa selonteossa esitettyjen päätelmien kanssa, ei voi menestyä. Se, että komissio totesi kyseisessä selonteossa, että alkuperäislääkkeiden valmistajien ja rinnakkaislääkkeiden valmistajien välillä tehtyjen sovintosopimusten arviointi oli kilpailuoikeuden näkökulmasta monimutkaista, ei tarkoita, että nämä sopimukset eivät kuulu tämän oikeuden soveltamisalaan tai että ne ovat välttämättä sen mukaisia. Lisäksi kyseisestä selonteosta käy selvästi ilmi, että komission mielestä sovintosopimusten, joissa lähtökohtaisesti määrätään rinnakkaislääkkeen varhaisesta markkinoille tulosta, olisi tosiasiallisesti katsottava rajoittavan kyseistä markkinoille tuloa, jos se ei ole välitöntä ja jos sitä koskevat ehdot kumoavat käytännössä kaikki kyseisen markkinoille tulon myönteiset vaikutukset kilpailuun. Sovintosopimuksen tapauksessa tilanne oli nimenomaan tämä.
- 287 Myöskään sillä, ettei komissio ollut sovintosopimuksen tekoajankohtana vielä määrännyt sakkoja vastaavista rikkomuksista, ei ole merkitystä. Oikeuskäytännössä on jo todettu, että sellaisten sakkojen määrääminen, joiden määrä oli symbolista sakon määrää korkeampi, ei millään tavoin loukannut oikeusvarmuuden periaatetta siitä huolimatta, että sovintosopimusten esiin nostamat kysymykset olivat uusia ja monitahoisia ja että ennakkotapauksia ei ollut (ks. vastaavasti tuomio 25.3.2021, Lundbeck v. komissio, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 165 kohta).
- 288 Luottamuksensuojan periaatteen väitetystä loukkaamisesta, johon kantajat vetoavat, on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikilla oikeussubjekteilla, jotka ovat sellaisessa tilanteessa, josta ilmenee, että niille on unionin toimielimen toiminnan vuoksi

syntynyt perusteltuja odotuksia, on oikeus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen, mutta on tarkennettava, ettei kyseisen periaatteen loukkaamiseen voida vedota, jos hallintoviranomaiset eivät ole antaneet hyväksytyiltä ja luotettavilta tahoilta tulevia täsmällisiä, ehdottomia ja yhdenmukaisia vakuutteluja (ks. tuomio 8.9.2010, Deltafina v. komissio, T-29/05, EU:T:2010:355, 427 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 289 Käsiteltävässä asiassa riittää, kun todetaan, etteivät kantajat väitä eivätkä varsinkaan osoita, että komissio antoi niille tällaisia vakuutteluja.
- 290 Kantajien väitteestä, jonka mukaan taannehtivuuskiellon periaatetta on loukattu, on riittävää todeta, ettei sen tueksi ole esitetty mitään näyttöä.
- 291 Lopuksi kantajien väite siitä, ettei sovintosopimukseen sisältynyt Cephalonin Tevalle suorittamaa käteismaksua, on merkityksetön. Ensimmäistä kanneperustetta tutkittaessa todettiin, että ainoa uskottava selitys sovintosopimukseen sisältyvien liiketoimien toteuttamiseksi määrätyille maksuille oli saada Teva hyväksymään kyseisen sopimuksen rajoittavat ehdot ja siten olemaan kilpailematta Cephalonin kanssa modafiniilimarkkinoilla hyödykkeiden laadulla.
- 292 Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on siten hylättävä.

b) Neljännen kanneperusteen toinen osa

- 293 Toisessa kanneperusteessa Teva väittää, että komissio määräsi sille täysin mielivaltaisen ja perusteettoman sakon sillä perusteella, ettei rahamääräisen arvon siirto ollut riittävän suuri, ja loukkasi siten oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.
- 294 Komissio kiistää Tevan argumentit.
- 295 Aluksi on muistutettava, että asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006, C 210, s. 2; jäljempänä sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat) perustuvat siihen, että sakkojen perusmäärää vahvistettaessa otetaan huomioon kyseisten tuotteiden tai palvelujen myyntiarvo suhteessa sellaiseen rikkomiseen, josta määrätään seuraamus. Kyseisten suuntaviivojen 6 ja 13 kohdan mukaan näiden myyntien arvon on yhdessä rikkomisen keston kanssa tarkoitus muodostaa vertailuarvo ”rikkomisen taloudellisen merkityksen ja kunkin rikkomiseen osallistuneen yrityksen suhteellisen osuuden selvittämiseksi”.
- 296 Tämä menetelmä voi kuitenkin toisinaan osoittautua epäasianmukaiseksi tietyn asian erityisissä olosuhteissa. Näin on erityisesti silloin, kun yritys, jonka on todettu rikkoneen SEUT 101 artiklaa, ei saa mitään liikevaihtoa merkityksellisillä markkinoilla. Tämänkaltaisessa tilanteessa komissio voi perustellusti käyttää muuta laskentamenetelmää kuin sakkojen laskennasta annetuissa suuntaviivoissa kuvailtua ja niiden 37 kohdan mukaisesti vahvistaa asianomaiselle yritykselle määrätyn sakon perusmäärän arviomääräisenä (ks. vastaavasti tuomio 22.10.2015, AC-Treuhand v. komissio, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 65–67 kohta).
- 297 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että sovintosopimuksen, joka on merkityksellisiltä markkinoilta sulkemista koskeva sopimus, tarkoituksen vuoksi Teva ei ollut läsnä näillä markkinoilla rikkomisajanjakson aikana eikä siksi toteuttanut myyntejä niillä.

- 298 Komissio ei siten voinut ottaa huomioon Tevan toteuttamien myyntien arvoa merkityksellisillä markkinoilla rikkomisen aikana, mikä on erityinen seikka, jonka vuoksi se saattoi sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohdan perusteella poiketa näissä suuntaviivoissa esitetystä menetelmästä.
- 299 Pitää paikkansa, että muissa tapauksissa, jotka koskivat SEUT 101 artiklan vastaisia patenttisopimuksia ja joissa rinnakkaislääkealan yritykset eivät olleet toteuttaneet myyntiä kyseisten lääkkeiden markkinoilla, komissio oli sakkoja vahvistaessaan ottanut huomioon arvon, jonka alkuperäislääkkeiden valmistaja oli siirtänyt rinnakkaislääkkeiden valmistajalle kannustimena pysyä merkityksellisten markkinoiden ulkopuolella, arvioimatta rinnakkaislääkkeiden valmistajan liikevaihtoa.
- 300 Komission aiempi päätöksentekokäytäntö ei kuitenkaan sido sitä, eikä tämä käytäntö missään tapauksessa muodosta oikeudellista kehystä sakkojen määrän laskemiselle (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2005, Groupe Danone v. komissio, T-38/02, EU:T:2005:367, 153 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 301 Lisäksi komissio selitti riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 1386–1391 perustelukappaleessa, miksi Tevan sakko ei voinut perustua sen sovintosopimuksen ja siihen sisältyvien liiketoimien perusteella saamien varojen siirtoon. Varojen siirto oli nimittäin sisällytetty kyseisiin liiketoimiin. Sen lisäksi, että Tevalle siirrettyjä varoja oli vaikea arvioida tarkasti neljässä viidestä sovintosopimuksen 2 artiklassa tarkoitetusta liiketoimesta, tämä osoittautui mahdottomaksi myös CEP-1347-tietojen toimittamisen osalta. Tosiseikkojen tapahtuma-aikaan tämä tietojen toimittaminen oli ollut Tevalle merkittävä kannustin hyväksyä rajoittavat ehdot, mitä komissio ei voinut jättää huomiotta määrittäessään Tevalle määrätyn sakon suuruutta, sillä muuten sakon varoittava vaikutus olisi heikentynyt.
- 302 Komissio valitsi Tevalle määrätyn sakon kiinteän määrän sen erityispiirteen vuoksi, ettei Tevalle suoritettua varojen siirtoa voitu arvioida riittävän tarkasti ja riittävän varoittavan vaikutuksen saavuttamiseksi.
- 303 Kantajat eivät kuitenkaan voi väittää, että sakon määrä on mielivaltainen.
- 304 Tevalle määrätyn sakon määrää vahvistaessaan komissio otti asianmukaisesti vertailukohdaksi Cephalonille määrätyn sakon määrän, ennen kuin se sovelsi enimmäismäärää, joka on 10 prosenttia liikevaihdosta. Kuten riidanalaisen päätöksen 1393–1395 perustelukappaleesta ilmenee, komissio katsoi tässä yhteydessä seuraavaa:
- Rikkomisen vakavuus ja kesto olivat Tevan ja Cephalonin kohdalla samat.
 - Tevalle määrätyn sakon ei pitäisi olla suurempi kuin Cephalonille määrätyn sakon, koska sen tulonmenetys on todennäköisesti pienempi kuin Cephalonin tosiasiallinen voitto.
 - Huomioon oli otettava myös muita tekijöitä, kuten se, että Teva oli suurempi yritys (vuonna 2010, joka oli viimeinen kokonainen rikkomisvuosi ja vuosi ennen sitä, kun Teva tosiasiallisesti osti Cephalonin, sen maailmanlaajuinen liikevaihto oli 12,16 miljardia euroa, kun taas Cephalonin maailmanlaajuinen liikevaihto oli noin 2,12 miljardia euroa) ja että sillä oli vahva neuvotteluasema.

- 305 Kantajien argumentti on hylättävä siltä osin kuin ne väittävät komission loukanneen oikeusvarmuuden periaatetta. Kuten edellä 300 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, komission aikaisempi käytäntö ei nimittäin sido sitä. Luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisesta, johon kantajat vetoavat, on riittävää todeta, etteivät kantajat edes väitä edellä 288 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, että komissio antoi niille jollain tavoin täsmällisiä, ehdottomia ja yhdenmukaisia vakuutteluja laskentamenetelmästä, jota se aikoi käyttää vahvistaessaan Tevalle määrätyn sakon määrän.
- 306 Edellä esitetystä seuraa, että neljännen kanneperusteen toinen osa ja näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin siinä vaaditaan kantajille määrättyjen sakkojen kumoamista.
- 307 Kaiken edellä esitetyn perusteella kantajien vaatimukset, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen kumoamista, on siis hylättävä.

B Kantajille määrättyjen sakkojen muuttamista koskevat vaatimukset

- 308 Toisessa ja kolmannessa vaatimuksessaan kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa sakon tai alentaa sen määrää.
- 309 Tässä yhteydessä on muistutettava, että siltä osin kuin on kyse sellaisiin komission päätöksiin kohdistuvasta tuomioistuINVALVONNASTA, joilla määrätään sakko kilpailusääntöjen rikkomisesta, laillisuusvalvontaa täydentää täysi harkintavalta, joka on annettu unionin tuomioistuimille asetuksen N:o 1/2003 31 artiklalla SEUT 261 artiklan mukaisesti. Tämän harkintavallan nojalla nämä tuomioistuimet voivat täten paitsi pelkästään tutkia seuraamuksen laillisuuden myös korvata komission arvioinnin omallaan ja siten tarvittaessa poistaa määrätyn sakon tai uhkasakon taikka alentaa tai korottaa sen määrää.
- 310 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kuitenkin täyttää harkintavaltaansa käyttäen, ettei mikään niistä seikoista, joihin kantajat ovat käsiteltävässä asiassa vedonneet, tai mikään oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä peruste oikeuta sitä käyttämään SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklan mukaista täyttää harkintavaltaansa alentaakseen komission vahvistamaa sakkojen määrää.
- 311 Näin ollen kantajille määrättyjen sakkojen kumoamista tai määrän alentamista koskevat vaatimukset ja siten kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

IV Oikeudenkäyntikulut

- 312 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on komission vaatimusten mukaisesti veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Teva Pharmaceutical Industries Ltd ja Cephalon Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Schalin

Jaeger

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kukovec

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä lokakuuta 2023.

Allekirjoitukset